

צבא ההגנה לישראל

תיק מס' : 11/1367

בית המשפט הצבאי לנורדר ביהודה

בפני בכ' השופטת: רס"ץ שרון ריבליין אחאי

1

2

התביעה הצבאית

3

(באמצעות ב"כ עו"ד סרן מיכאל אביטן)

4

5

נגד

6

7

הנאשם:

8

(באמצעות ב"כ עו"ד גבי לסקי)

9

10

תאריך : 09/01/12.

11

החלטה במשפט זוטא

12

טענות הזוטא

13

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המחייב לו עבירות של זריקות חפצים וכן עבירה של אריגון ונטילת חלק בתהליכיoka לה רישיון.

14

15

במועד הדיון הראשון בתיק, ביום 14/2/11, טענה ההגנה כי יש לה טענות זוטא כנגד אמרותיו המשטרתיות של הנאשם. ביום 22/2/11 הגיעה ההגנה את טענות הזוטא. טענות הזוטא התיחסו לכך שלב מעצרו של הנאשם והן לשלב חקירותו במשטרה, כשלטענת ההגנה "אומנו מעצדו האלים, המשפט ובלתי חוקי וכן חקירותו תוך זכויותיו כבוחו וחכויותיו בחשוד וכקטינו בחצרברותם גרמו לו למסור הוועת שקר שלא מרצינו הטוב והחופשי".

16

17

18

19

20

באשר לשלב המעצר, טענה ההגנה כי הנאשם חקתו נעצר באישון לילה, על ידי חיילים רבים ריעולי פנים שהסתערו על ביתו ברובים שלופים. לטענתה, במהלך המעצר החילילים כיוונו נשקים לעבר הנאשם ואף הצמידו רובה לראשו. עוד טענה כי המעצר נעשה בנסיבות, תוך איומים והפעלת אלימות קשה כלפי הנאשם וכנגד בני משפחותו למול עינויו. בנוסף, טענה כי הנאשם נאבק כשיריו מאחוריו גבו ועינויו כסו. במצב זה הוכנס לרכב צבאי שבו נושא הנטיעה הוסיף החילילים לחוכתו ולהשפלו. לאחר שהוצאה מהרכב המתין במקום לא ידוע בקורס ע"ש משך שעות רבות, כשהמנעו ממנו שנייה, גישה לשירותים, מזון או שתיתיה. עד נטען, כי בשום שלב לא נמסרו לנאשם הסיבה למעצרו, טיב החשד כלפיו וכן לא נאמר לו لأن נלקח ומה יעשה בו. בחמץ נלקח אזוק ומכוונה עגניהם למשטרת ימ"ר שי"י וرك שס הוסר ביסוי העיניים.

21

22

23

24

25

26

27

28

29

טענת ההגנה: "האפקט המctrבר של אופן מעצרו של הנאשם היה כי הנאשם הוכנס לחקירה כאשר היה שרוי במצב של דיסוציאצייה, חלם קשה, חרדה ולחש פסיכולוגי בעוצמה גבוהה".

30

31

באשר לחקירה המשטרתית, טענת ההגאה, כי החוקרים חכלו לחקור את הנאים מבלתי אפשררו לו להיוועץ בסוגו. זאת על אף ששנגורו היה בקשר רצוף עם החוקרים עוד טרם תחילת החקירה וחוודיע על כוונתו לפגוש את הנאים. פגישתו של הנאים עם עורך דין נמנעה על ידי החוקרים והזאת אפשרה רק לאחר שחקירה למעשה כבר הסתיימה. לנאים לא נמסרה הודעה על זכותו לנוכחות הוראה או קרוב אחר בחקירהו, לא נמסרה הודעה על מעצרו להוריו וממילא לא נכח הורה או קרוב של הנאים בחקירהו.

עוד טוען, כי הנאים לא חוזהו כדין, לא נמסרה לו הודעה כי עומדת לו זכות השתקה ולא ניתן לו הסבר על החיסיון מפני הפללה עצמית. מעבר לכך, מספר פעמים אף הובחר לנאים על ידי חוקריו כי עליו להסביר לכל שאלות שנשאל.

בנוספ', טועו כי הנאים נחקר על ידי שלושה או ארבעת חוקרים בו זמנית, כאשר לפחות שלושה מהם לא היו חוקרי נוער. ההגנה טוענה כי החוקרים פעלו באופן אגרסיבי ומשפיל, שאלות סוגסטיביות ומכונות וחתילו על הנאים אימה, שנוספה לחרדה וללחץ הפסיכולוגי בו היה נתון הנאים בעקבות מעצרו האלים.

לבסוף טוענה ההגאה כי הודעה הכתובה של הנאים אינה משקפת כראוי את שהתרחש בחקירהו, בין היתר בשל העובדה כי רישום דברים שלא אמר הנאים וטעויות בתרגום וכאן אין לראות בה תיעוד מהימן של גרטסו.

עדויות עדיה התביעה

עד התביעה משה מדוני

העד העיד בפני בית המשפט ביום 11/3/09. בעדותו סיפר כי הוא חוקר בימ"ר שי וכי הוא חוקר במשטרת ישראל מזמן 26 שנים. לדבריו, עבר "את כל ההכשרות", לרבות הכשרה של חוקר נוער, אף כי אינו עוסק בחקירות נוער במסגרת עבודתו השוטפת. באשר לחקירהו של הנאים, מסר העד כי הנאים הובא אליהם על ידי הצבא בסביבות 00:00 בלילה ובתום לכך לבן החלת החקירה. תעודת החשד את מהלך החקירה כך: "כמובן שהקרוינו לחשד את החשודות נגדו, הסברנו לו מה החשודות, אמרנו לו שהוא לא חייב לומר דבר אלא אם רצונו בכך וכל מה שיאמר עלול לשמש נגדו ואם הוא לא יענה על שאלות זה עשוי לחזק את הראיות נגדו ושיש לו זכות להיוועץ בעו"ד". החשד למיטב הבנתי הוא הבין את מה שהסבירנו לו והוא מסר את כל מה שהיה לו להגדיר. כל הדברים נאמרו מרצונו החופשי וחטב, החקירה תועדה בתיעוד חזותי מתחילה ועד סופה באופן רציף כפי שאנו חזו נהוגים לעשות בחקירות רבות. במהלך החקירה נקבעו נכסיו ויצאו עמו חבורה בחוזר החקירה, זה דבר נהוג אצלנו ואפלו הכנינו מישמי שהシア דוברות שפט אם שתקרה לו מילה במילה את התהודה, קוראים לה ניהאי, שלא יהיו ספקו לגבי מה שנכתב בהודעה. אzeigen שהחשד חתט על זה שהוא הבין את האזהרה ולגבי העדויות עצמה הוא לא חתום עליה, זה היה אחורי הפגיעה שלו עם העו"ד והוא ציין שהעו"ד אמר לו לא לחתום ללא נוכחות העו"ד וכן לא החתוםנו אותו על העדות".

- במהלך חסיב העד כי חקירה התנהלה בשפה הערבית וכי הוא עצמו דובר ערבית מדובר. לדבריו: "הבנייה טוב את החשוד ותחשוד הבין אותו זהה מותען". עוד חסיב, כי האווירה בחקירה הייתה טובה, הנאשם שיתף פעולה באופן מלא "ונתן לנו פרטיהם שאנו הוציאנו לאגביהם ואפיו לא ידענו". עד ציין כי האווירה הייתה נינוחה, הוציאו לנאשם אוכל ושתייה ולאור גלו הצער התייחסו אליו "בשיא העדינות".
- התובע הפנה את העד לכך שצינו בשלב מסוים של האמרה "חחשוד בוכה. הוא ענה שהוא חושש להיפסל בבית הספר במבחןים". העד מסר כי זכור לו שהנאשם אמר שיש לו מבחנים ורצה לדעת מה יהיה איתו אחרי חקירה. לדברי העד, אמר לנאשם כי כתסטוניים החקירה הגורם המוסמד קיבל החלטה בעניינו.
- משנשאל העד האם הבחן במכשיר חריג של הנאשם, חסיב: "מעוצר זה לא דבר קל, מעבר לזה לא ראוי ממשו מיוחד". כן מסר כי הנאשם לא סיפר לחוקרים על מה שעבר עליו קודם לכן. משועמת עם הטענה כי לא התחיל בחקירה מבלי להמתין לבואו של הסגנור, השיב כי העוזץ התקשר לאחרך ארנון והדבר עבר לטיפולו של קצין החקירה ויונדר מאוחר הסתבר לו שהקצין דחתה את הפגישה עם העוזץ לשלב מאוחר יותר. בסופה של דבר הנאשם נפגש עם עוזץ לקריאת הסוף, אחרי שהחלה לחקירה לו את העדות.
- משועמת עם הטענה לפיה לא היה נוכח קרוב משפטה בחקירה, חסיב כי "אני לא זובר חקירה של נער תושב רשות הפלסטינית שנתקיים בנסיבות הוריהם, מדויר במעוצר באמצע הלילה, לא מבאים אף פעם את התורדים, לא זכור לי דבר כזה. אני לא קובע את הנתלים, אני לא נתקלתי בחקירה שבת היו הוריהם, כך זה מקובל. גם ברוב החקירהות שעשיתי עם נער הם אף פעם לא רצו לשאת עם ההורים בחקירה, זה נדיר מאוד. אבל נוגניט לסת את הזוכן".
- משועמת עם הטענה כי הנאשם לא הוזהר ולא ניתנה לו זכות השתייקת, חסיב כי הדברים כן הושברו וכי "עשינו את זה יותר דגש בגל שמדובר בנער עזיר". עוד חסיב העד כי לדעתו האמרה הכתובה של הנאשם משקפת נאמנה את שתוثرש בחקירה, אולם מכל מקום "בשביל זה יש את התיעוד החזותני".
- בחקירהנו הנגדית חסיב העד כי האחראי על חקירה היה הקצין ג'לאל שניהל את כל הפרשיה שלنبي צאלח. העד לא ידע למסור מה היה המידע שהוביל למעוצרו של הנאשם. העד לא ידע לחסיב היכן היה הנאשם לפני שהובא לחקירה והאם ישן בלילה, מעבר לכך שנוהג לעצור חשודים בלילה, ולקחת עזר לביקורת רופא לפני החקירה. לדבריו, חתאם נראה מספיק ענייני כדי לבצע חקירה. עוד חסיב, כי לא קיבל חיבור בדבר הティקון לחוק הנעור בישראל וכי השוני מבחינותיו בין חקירת הנאשם לחקירות גברים, היה חיסכון הוחון והעדין במיוחד כלפיו. משנשאל מודיע לא נחקר הנאשם בנסיבות הוריו חסיב כי אינו זכר קטניות פלסטיניות שנקרו בנסיבות הוריהם. כן חסיב כי אינו יודע מודיע הנאשם לא נחקר על ידי מחלקת הנעור.
- משנשאל מי הזהיר את הנאשם, חסיב כי הוא סבור שהוא זה שהזהיר אותו ולדעתו החסביר היה טוב ומובן. העד טען כי אמר לנאשם שאינו חייב לומר דבר, אולם משועמת עם קליטת החקירה,

1 ממנה ניתן לראות כי הדברים לא נאמרו, השיב: "תוא הבין טוב מאד, לא היה פה שום דבר
 2 מכון זהה נראה באופן אוטנטי שאני מסביר לחזו את זכיותו ונראה לי שהוא הבין טוב מאד.
 3 לא עשה משתו במכונן. מה שנאמר זה מה שנאמר, אני חושב שהיא הבין שיש לו את הזכות
 4 לשוטוק".

5 בהמשך אישר כי כבר בתחילת החקירה ידע שלנאים יש עו"ד אולם גם הבין שיקח זמן עד
 6 שהעו"ד יגיע ותקבל הוראה להתחיל לחקור. כן השיב כי לא הייתה חלוקה מתוכננת של אופן
 7 החקירה על ידי החוקרים השונים שנכחו בה והושיף כי אין רוח פסול בנסיבות מספר חוקרים
 8 בחקירה כל עוד לא מופעל שום לחץ.

עד התביעה ארנו יחב

9 העד העיד אף הוא ביום 11/3/10. לדבריו הינו חוקר במחלקה ושאל ימ"ר שי' במשך חמיש וחצי
 10 שנים ומשרת במשטרת מזה 10 שנים. באשר לחקירה הנאש, מסר כי זכור לו שהאוורה בחקירה
 11 הייתה מאוד חיובית והנאים שיתף פעולה באופן מלא, ללא אירועים חריגים. העד אישר כי
 12 הסגנון יצר עמו קשר בסביבות השעה 00:00 בבוקר ושאל האם הנאים הגיעו להquiry. העד מסר
 13 לסגנון כי הנאים עדיין לא הגיעו והתחייב לעדכן את הסגנון כשיגיע. לאחר שהגיע הנאים
 14 לחקר, העד עדכן את קצין החקירה ג'אל שיש לעדכן את הסגנון בדבר. לדבריו, קיבל הוראה
 15 להתחיל את החקירה עוד בטרם הגיעו הסגנון. באשר למחנהלות החקירה מסר כי "התיחסנו
 16 אליו לצורך מכוורת והוא הגיע את זה. באיזשהו שלב בשיציאנו החוצה, גב הגיע וחיבק אותו
 17 והייתה דינמייה מאוד חיובית". משליכל האם הנאים הוזהר בדיון השיב בחוב ואף השיב
 18 בחוב לשאלת האם אמר לנאים חייב לומר דבר. העד אישר כי היו מספר חוקרים
 19 בחקר ובי רוב החקירה נוהלה על ידו ועל ידי משה מדוני. העד חתים את הטענות לפיהן
 20 החקירה התנהלה באופן אגרסיבי ומשפיל וטענו כי ההפך הוא הנכון וכי החקירה הייתה מאוד
 21 נעימה. לגבי הטענות בדבר אלימות. משליכל מזוע בכח הנאים בחקירה (לאחר שעתים 1 ו- 45 זכות), השיב כי
 22 עלי סימני אלימות. ענשלאן מזוע בכח הנאים בחקירה (לאחר שעתים 1 ו- 45 זכות), השיב כי
 23 כשהנאים בכח שאל אותו למה הוא בוכה והוא השיב כי הוא פוחד לפטוף מבחן. עוד השיב כי
 24 במהלך החקירה הנאים כובד באוכל ושתייה.
 25

26 בחירתנו הנמית, מסר העד כי האחראי על החקירה היה הרmittel יצחק שילה והקצין ג'אל
 27 עווידה. לדבריו, לא ידוע לו מתי הנאים נעצר ולאسئل איש בנוסח. כן השיב כי אין לו חיבורה של
 28 חוקר נער, אולם הנאים נחקר גם על ידי חוקר נער. העד אישר כי ג'אל עווידה נכון בחלק
 29 מהחקירה. משליכל האם אין סבור שחקירה קטנה על ידי חוקרים שאינם חוקרי נער מנוגדת
 30 להנחות השיב, כי הונחה על ידי מפקדיו לחקור את הנאים.

31 העד אישר כי הוא זה אשר הקליד את האמרה. משועמת עם העובדה, שבאמת כתוב "אין לך חייב
 32 לומר דבר", אולם בケットת ניתנו לראות שדברים לא נאמרו השיב: "למייטב זכרוני והבנתי הוא
 33 הוזהר והיה לו ברור לחלוטין על מה הוא נחקר והבל נעשה ברוח טובת...למייטב זכרוני, החקירה
 34 משה הוזהר אותו והבהיר לו. אם אתה אומר לי שלא אמרנו אז לא אמרנו".

העד נשאל מתי שוחח עם עוזי גולדשטיין והשיב כי הוא זכר شيיח אחות לפני החקירה. משעומת העד הטענה כי עוזי גולדשטיין שוחח עמו שוב בשעה 19:00 וביקש שייתנו עט החקירה, השיב כי אין זכר ומכל מקום לא היה זה בסמכותו להחליט בעניין.

בהמשך נשאל מדוע חקר את הקטין והוא נוהג לחזור קטיניס והשיב כי זכור לו שקיבל מספר פעמים הנחיה לחזור קטיניס, גם פלסטיניים וגם ישראלים. מושאל אודות זכותו של קיטין לנוכחות הורים בחקירה לפי תיקון 14 לחוק הנוער, השיב כי איןו בקי בנושא וכי אם קצין החקירה מנהה אותו לחזור קיטין הוא תוקר אותו. העד אישר כי בשלב מסוים של החקירה הבחן בכך שהנאים היה עייף והנית את ראשו על השולחן, אולם לא זכור לו מה עשה בקשר לכך. כן מסר כי לא ידוע לו מי הורה על עיכוב המפגש של הנאים עם סגנו. לדבריו, במקרים שונים של החקירה נכח גם חחקרים שמדובר גירבי וניחאי שתרגמה את העדויות. לדבריו, אין זכר האט המשיך לטפל בפרישה לאחר החקירה התאשם והאם בדק את הפרטים שהנאים מסר בחקירהו.

עד התביעה בכלל עוידה

העד העיד בפני בית המשפט ביום 11/3/2019. לדבריו, הוא משתמש במקרה חקירות בימ"ר שי' מזה שלוש וחצי שנים. העד סיפר כי זכור לו שהחוקר ארנון יהב, מסר לו שעוזי גולדשטיין התענין בנאים בטרם הגיע הנאים לחקירה. העד מסר כי ברגע שהנאים הגיעו, הוא דאג להודיע על כך לעוזי גולדשטיין וחסנגור אמר לו שהוא "מגיעו במוניות מטל אביב". בתום השיחה העד הורה להתחיל בחקירהו של הנאים. העד מסר כי נכח בחלק מהקירותו של הנאים ושאל שאלות בהברה. מהזמן בו נכח בחקירה התQRS שבחקירה התנהלה באווירה נינוחה: "אפשר אני יכול להגיד את זה כי תגיתחו אליו כל תבן שלמת, נתנו לו תשומת לב, דאגו כל הזמן לצרכיו, הציבו לו כל הזמן שתיה ואוכל ושוקולדים, אני ראיוני את זה במלצת החקירה. הם שאלו אותו שאלות וגילות ככל העניין בשפה המובנת לו, בשפה עצמה, טוונ ויבור עדין והוא השיב בכל שאלה שנשאל ואני התרשם מתחלקים שאני כן תייתי נוכח בחקירה כי מדובר בneau פיקח מWOOD שיריע מה רוצים ממנו והוא ידע מה הוא אומר ומה הוא מדבר, אני זוכר מהחקירה שהוא עומד על פרטים מדויקים שהוא אמר "לא המילה הזאת, אמרתי מילה אחרת", כולם הבחן בין שפה מדויקת לספרות. בכלל החקירה התנהלה על מי מנוחות, הוא נשאל והשיב בצוות חופשית כלפי החקירה האחרות. לא היה ממשו מיוחד".

בהמשך של העד את הטענה כי נשלחה זכות ההיועצות של הנאים. לדבריו: "חחשוך בחר לדבר בחקירה, במידה והיתה מבקש להתייעץ עט עוזי היו מאפשרים זאת לאלטר וללא כל זיהוי". העד אישר כי הנחיה שלא לחכות לעוזי גולדשטיין, משות שהיא ברור שפרק הזמן שייקח לו להגיע מטל אביב במוניות אינו פרק זמן סביר לעיכוב החקירה. בהמשך עוכבה פגישת הנאים עם הסנגור בדיון בחאלוט רפואי. העד ציין כי זכור לו שהסנגור "לא אהב את החלטה" ואימם בהגשת בגין. לדבריו, עם תום תקופת העיכוב הופסקה החקירה והנאים פגש בסגנו.

מושאל לגבי נוכחות הורים בחקירה, השbir העד כי ייתכן ולא נאמר לנאים כי יש לו זכות לנוכחות הורים מושם שבעניינו זו זכות פרוצדורלית בלבד: "זה דבר שכמעט לא בר קיימת

מחסיבה שגם ההוריות גritis בשטחית ולהגיע אליו מבחןת זה סייר אוון זה יכול לקחת
שעות ימיס זה לא ריאלי במעמד החקירה זו".

באשר למتن זכות השתקה מסר העד כי לא נכח בשלב זה של חקירה אולם החוקר שחקר את
הנאים והוא חוקר מנוסה שיש לו גם הסמכה של חוקר נער וניטין רב וכן הוא מאמין שהוא
הקרי לו את כל זכויותיו וסביר לו אותם עד תום. העד אף הוסיף שלעוגים קרובות החוקרים
לא מסתפקים בקריאת נוסח האזהרה כפי שהוא אלא "משפטים אתה הכל שניין על מנת
שהאותו החוקר יבין את תוכן הדברים וזה לטעמי וככה אני מביר את החקירות שלנו בחלוקת, הם
 עושים זאת בחוכחה מוסרית ומשפטים את זה עוד ועוד".

העד חכחיש מכל וכל את הטענה כי מדובר היה בחקירה אגרסיבית וכי הופעל לחץ על הנאים
 וטען כי "אפשר לצפות בקלות ולהתרשם ולהיווכח לדעת כי כל הטענות אלו בסומו של יום יולו
 בתוואו".

בחקירתנו הנגדית מסר העד כי הוא לא זה שניהל את חקירת הנאים וכי ככל הנראה היה זה
 הרמן שחחליט מי יחקור את הנאים. העד נשאלשאלות כליליות בדבר תיקון 14 לחוק הנער
 והסביר כי הוא מכיר את התקון לחוק מלימודיו בקורס קצינים. לדבריו, קודם לא היה מודע
 לנושא מסוים שעסוק באוכלוסיות השטחים והחוק הזה לא חל בשטחים, כך לדבריו. העד הוסיף
 ואמר, כי בכל מקרה בקשר לעניין נוכחות ההוריות, גם בישראל אפשר להונגר על נושא זה
 "במסמך אחד", שבו מנמקים מוצע לא ניתן לחביא את ההוריות. משנשאל מדוע לא בירר אודות
 נסיבות מעצר הנאים השיב כי כשהנאים הגיעו נשאל אם הוא עיף או רעב וחזקה על הצבא
 שביצע משימותיו כראוי. העד הוסיף והציג כי הנאים הבין חיטב את המתרחש בחקירתו וכי
 מדובר בעיר אינטלקנטטי מאוד שהיתה מספיק ערני בחקירה על מנת לתקן את דברי החוקרים
 מערבית מזוברת לערבית ספרותית. משנשאל מדוע היה צריך בכל כך הרבה חוקרים לחזור נער
 צער השיב כי היו שם מודיעיני שחקר, ארנון שבסק הכל קליד למחשב, הוא עצמו שמייד
 פעם רק שאל שאלות הבהרה ולבטוף ניחאי שהיה בחורה מאוד נחמדה שהסבירה לו דברים
 בערבית. העד עמד על כך שחקירות הנאסת הייתה "חקירה למופת" ולא היה בה שום פגט.
 משנשאל מדוע חיכסו מתרגמות רק בשלב מאוחר של חקירה, השיב כי היה זה בין היתר כדי
 להקל על החוקר שלא רצה להמשיך ולשם גם חוקר וגם מתרגם ואין זה מעיד על קושי בשפה
 הערבית של החוקר. משנשאל מדוע עוכב חמגש של הנאים עם הסגור, מסר העד כי זו הייתה
 החלטה של הרמן'ich והעילות מפורטות בטופס עיקוב הפגישת.

עדות התביעה ניהאי סוסאן

העדת עלתה על דוקן העדים ביום 21/3/2012. לשאלת מה תפקידה במשפטה השיב כי תפקידה
 סודית. התביעה ביקשה לחזור בה מהשאלה, אולם הסגירות התנגדה. לאחר התיעצות הוועדה
 התביעה כי היא מוותרת על העדה.

עד התביעה יצחק שלם

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
העד העיד בפני בית המשפט ביום 11/3/29. לדבריו, במועד חקירת הנאשם שירת כראש מחלקת
תשאול בימ"ר שיי והוא זכר את החקירה באופן כללי. העד מסר כי הנאשם נעצר לבקשתו
והובא לחקירה בשעות הבוקר. כן מסר, כי זכר לו שעורך דין הגיע למיטה המחוץ וביקש לפגוש את
ה הנאשם. צוות החוקרים עדין את העד בכך שהעורך דין ממתין בשער המחוץ וכי בשלב זה של
חקירה החשוד מתחילה להזות במעשים ובחשדותים חמioxסים לו ומפלל אחרים. העד סבר כי
קיים מפגש בין הנאשם לסגור באותו שלב עלול לשבש את החקירה באופן שימושי ולכך החלטיט
לעכב את הפגישה לפחות פרק זמן מוגבל. העד אישר כי ערך מזכר בעניין ובו ניתן לראות כי בשעה
10:11, הורה על עיכוב המפגש עד השעה 14:30. כן אישר כי ערך מזכר נוסף ובו ניתן לראות כי בשעה
שהורה על השהיית המפגש בחצי שעה נוספת, זאת לאחר שנמסר לו שהחקירות טרם הסתיימה,
ועתידה להסתיים תוך זמן קצר.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
בחקירהנו הנגידת העד כי הוא היה האחראי על החקירה של הנאשם ושל אחרים בפרשייה וכי
הוא זה שהחליט למנות את גיאל וצוות חוקרים לאקור או את הנאשם, כאשר לאחד החוקרים,
משה מדוייני, יש הכשרה של חוקר נער. העד מסר כי לדעתו חקירת הנאשם נערכה_CDIN בצוות
הוגנת וניתנו לו כל זכויותיו ככל חקירה במ"ר. בהקשר לאירועות חורי הקטין בחקירה מסר
העד כי הדינאמיקה בשטחים שונים ממקומות אחרים: "זה בא לידי ביטוי בכך שראשית צוות
המעצר שמבצע את מעצר החשוד הינס הייליט ואינט שוטרים המכופים להוראותיו ולהנחיותיו,
המשמעות היא שבນיסת כוחות צה"ל לשטחים מסוימים באירועים שונים, הנאשם נעצר ביבטו
בנסיבות חוריו, חורי ידע על המעצר, לו היו רצית להשגיא יכלו אבל בגין המקום לומר שגם אם
היו מגיעים לא מן הנמנע שהייתי מונע את בניסתם לחזור החקירה כמו שמנעתו אוט מפגש
העו"ד עם הלקות. דבר נוסף, אמצעי התקשרות אשר זמין במקומות אחרים בארץ אינו זמין
באותה מידת כאשר מדובר בתושבי השטחים...טלפונים, שננים או כל דרך אחרת שבה אני
מקש להעביר הוועדה לאדם מהישוב".

22
23
24
25
משנשאל מדוע דוקא הנאשם הקטין הוא הראשון שנחקר בפרשייה ולא מבוגרים אחרים חשוב כי
למעט שני חשודים בפרשייה, לא היה סדר מסויים בו ביקשו לחזור את העדים והם הובאו
לחקירה על פי הסדר בו נערכו על ידי כוחות צה"ל.

26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
העד השיב כי ידע שיש לנאים עורך דין רק בשעה 11:00 לערך, כפי שפירט קודם לכן. העד אישר
כי את המזכיר אודות מניעת המפגש כתוב יום לאחרת האירוע. לדבריו, אין ידע מה היו נסיבות
מעצרו של הנאשם ולא שמע על כך שה הנאשם לא ישן כל הלילה. בהמשך עומר עם קטע מחקרית
הဟה בו נראה העד לכואורה בחדר החקירה. העד מסר כי אין האדם שנכנס לחדר החקירה
ואותו אדם הוא מפקד חימייר. לשאלת ההגנה האט מפקד חימייר נהוג לבקר בחקירות כל
החוקרים השיב כי מפקד חימייר נהוג מעת לעת להיכנס לחדרי החקירה. משנשאל מדוע אין
מתרגומים בתמונה, השיב כי החוקרים שחקרו את הנאשם דוברי ערבית. משנשאל מדוע היה
צורך בנסיבות של ניחאי כמתורגמנית, השיב כי מדובר בשורת ערבית ואם אדם שפה האם
שלו היא ערבית נכנס לסייע הדבר מבורך. העד השיב כי אין רואה פסול בכך שבשלב מסוויט היה
ארבעה חוקרים בחדר החקירה.

עדויות עדוי ההגנה	1
הנאשט לא העיד במשפט הזוטא	2
<u>עד ההגנה, עוזיד לימור גולדשטיין</u>	3
העד העיד בפני בית המשפט ביום 11/5/16. בראשית עדותו הודיע כי הוא מותפטור מייצגו של הנאשט בתיק. ביחס לתביעת לפלט שיחות מיום 11/1/23, של מספר הטלפון הניד שברשותו והסביר על שיחה שעשו בשעה 23:08. לדבריו, מדובר בשיחת שנעשתה למיר שיי, שם שוחח עם החוקר ארנון שמסר לו כי הנאשט טרם הגיע לחקירה. ביחס הצבע על שיחות רבות שעשו בדקות של אחר מכאן בניסיון לבורר היכן הנאשט נמצא ועל שיחת נספת למיר שיי בשעה 19:09, שבס בה נאמר לו שהנאשט עזין לא הגע. לדברי העד, בשעה 19:09, קיבל שיחת מהחוקר גילאל, שהודיע לו כי הנאשט הגיע לתחנת למיר שיי. העיד מסר לחוקר כי הוא לocket מוניות ומגיעה וכן העיד הגיע לתחנה בתוך שעה. נודע לו שהנאשט נכנס לחקירה, אולם אולי יתאפשר לו להיפגש עמו. לאחר מספר דקות נמסר לו כי קיימות מניעת פגישה עד השעה 14:30. עד השעה 14:30 המתינו העד לשער התחנה ובסביבות שעה זו הגיע החוקר גילאל לאסוף אותו. העד המתין זמן נוסף במשדרון ורק כעבור 20-15 דקות הוכנס לחדר קטן ושם ראה לראשונה את הנאשט. לדבריו ראה יلد קטן, שנראה תשוש ופרץ בבכי. הנאשט אמר לו שהוא מסר בחקירה שורך רק ابن אחת. הוא אמר לו שכשנוצר הוכחה ואוים על ידי חטיילים. לדברי העד, באותו רגע חשב להעלות את הדברים על הכתב ולגבות מהנאשט תצהיר, אולם לאחר שבחן שהנאשט מעורער ובמצב קשה החליט לוודר על אפשרות זו. בטרם נפרד הנאשט ביקש ממנו מספר פעמים לא להשאירו בלבד והעד הסביר לנאשט שהז בלווים אפשרי ושיהיה בסדר.	19
בחקרתו הגדית השיב העד כי בשעה שהגיע לתחנת המשטרה, לא היה בידו יפויה כי מטעם הנאשט וזכה גם לא נדרש. משנשאל כיצד התrowsers שהנאשט היה "מעורער" השיב כי הנאשט בכח והשפיל מבטו וניכר היה פחד בעיניו. העד אישר כי זה היה התרשומות הטובייקטיבית. העד השיב כי אין יודע מדויק הנאשט שיקר לו ומסר לו כי סייר בחקירה שורך רק ابن אחת.	23
התובע עימת את העד עם החקלים בຄלהות וחקריה בחם נראה הנאשט בסמוך לפני פגישתו עם העד ובסמוך לאחר פגישתו עם העד וביקש מהעד כי ישביר כיצד נראהו של הנאשט מתיישב עם טענותיו כי במחלך הפגישה נראה בוכח ומפוחד. תשובהו של העד הייתה "מצד אחד אתה אומר לי שאתה לא מומחה ומצד שני אתה מבקש ממי שאני אפרש את התנהגותו של הנאשט ואסיק מסקנות מדויק הוא בכת דזוקא לפניו". משנשאל האם הוגשה תלונה מטעם הנאשט לרשות הצבאה כנגד התנהגות החטיילים אותה לקרה והוא בפני הנאשט, השיב: "חשבנו, אבל חשבנו שהוא יפגע בנאשט ולמן חלטנו לוותר על כך". משנשאל האם הנאשט סיפר לו על כך שבמחלך החקירה קיבל שוקולד, חטיף ואירועה השיב כי הוא חושב שלא.	31
בתום עדותו של העד בקשה ההגנה להגיש חוות דעת מטעם פסיכיאטרית ליליט, "המתויהחתת לספרות המקצועית לדבר ההחלטה של אופן המעצר של קטינים במתן עוויותיהם". בן בקשה להגיש חוות דעת שבענייני חוק מטעם פרופסור נוראק שהיה חזוח המוחך של האשים בעניין	34

1 האמנה נגד עינויים, אשר מפרש את המשפט הבינלאומי בגין הנזע לאופן המצער ומעמד התנהגות זו
 2 על פי המשפט הבינלאומי. התביעה התנגדה להגשת חוות הדעת מטעם הפסיכיאטרית ועמדה על
 3 חוקיות עורכיה. כמו כן התנגדה להעדר חומרה בעניין המשפט הבינלאומי הן מהטעם שלא ניתן
 4 להוכיח עינויים שבמשפט על ידי מומחהthon מטעמי רלוונטיות.

5 בית המשפט החליט כי ההגנה תוכל להעיד את הפסיכיאטרית שערבה בחוות הדעת. באשר
 6 לעודתו של המומחה לעניין המשפט הבינלאומי, לאחר שהצדדים העבירו טיעונים בכתב לעניין
 7 העדתו, נקבע כי עדותו אינה רלוונטית למשפט הזוטא, כמפורט בהחלטת מיום 11/7/11.

עדת ההגנה ד"ר גרשילאה כרמו

8 העדה העידה בפני בית המשפט ביום 11/7/4. העדה מסרה כי עובdot כפסיכיאטרית לילדים ולנוער
 9 מזוהה 36 שנים. מתוקף תפקידיה היא מכחנת בועדות פסיכיאטריות של הביתות הלאומית ומנהלת
 10 מרפאה לילדים ולנוער. חוות דעתה של העדה הוגשה בהסכמה הצדדים חלף חקירה ראשית. להלן
 11 יובאו עיקרי חוות הדעת :

12 בראשית חוות הדעת מצוין כי מטרתה לדון בגורמים הפסיכיאטרים והחברתיים המשפיעים על
 13 ילדים ומתבגרים הנמצאים במעצר ותחת חקירה משטרתית. מצוין כי אדם וביחד ילד הנמצא
 14 במעצר ותחת חקירה עלול למסור הוואת שווה על אף חפותו בכך להשתרר מיוזמת
 15 מהסיטואציה של החקירה המשטרתית בייחוד כאשר יש לו נפשי או גופני, איום, שיטות
 16 או גופניים, לחץ אכזרי, השפה, התשה גופנית או נשית, מניעת שינה, תשאל ממושך, שיטות
 17 תשאול מנוחות, שימוש בטקטיקות מניפולטיביות מוגבלות. כן ציינה כי שיטות חמורות כמו בידוד
 18 בזמן חקירה עלולים להוביל לפגיאות נפשיות בלתי חפיקות. עוז מצוין כי האוכלוסיות הפגיעות
 19 ביותר לשיטות תחקור אלו ובעלויות סיכון גבוה למונח הزادה שווה בכפיה הינם ילדים ומתבגרים,
 20 מכוראים לסמים או אלכוהול ואנשים עם מחלות نفس או פיגור שכלי.

21 בהמשך מפורטים ההבדלים בין אישיות הבוגר לאיישות הילד והמתבגר, הן מבחינת הסימולות
 22 להזק ולכאב, הן מבחינת יכולת הניתוח והן מבחינת יכולת לקבל החלטות ולנתח מצבים שונים.
 23 לדבריה, גם המתבגרים מצויים בرمאות בשלות שאינה כל bogrim וכתם מתקשים להבין את
 24 זכויותיהם המשפטיות ואת החקיקת המשפט.
 25

26 בהמשך מפורט חוות הדעת "תנאי מעצר וחיקירתיות ילדים ומתבגרים פלסטיניים". תחת כותרת זו
 27 מפורטים: "מעצר ללא כל התראות או זימון מוקדם, פריצת לבית הילד בשעות הלילה הקטנות,
 28 לרוב לא צו, בלילה מסווג גדול של חיילים עם נשק שלוף, איום בנשך על הילד ועל בני
 29 משפחתו. תחילים לעיתים לובשים מדים שחורים ומגנים מכסים במסיבות או מסיבות באיפור,
 30 החיליות עורבים חיפוי בבית, מעוררים את יושביו וגוררים את הילץ ממיטהו. מופעלת אלימות
 31 נגד הילדים המתבגרים העצורים ואו בני משפחותיהם בעת המעצר על ידי החיליות. ילדים
 32 ומתבגרים רבים מתלוננים על שימוש באלים במהלך הנטישה בגין או בזמן התחמלה בבלתי
 33 הhabi. הילד נלקח לאחד הגימנסים המסתננים בחוץ ומשם לבסיס צבאי, שם הוא נאלץ להמתין
 34 שעות ארכולוג באשר הוא עדין אוק ולעתים גם מבושא עינויים מבלתי שהוא מקבל או כל או

- שתייה, ללא הזדמנות לлечת לשירותים או מקום לישון. לא נמסרת להורים הודעה בדבר המוקם
שלשם נלקח הילד. המעצר וחקירה נעשים ללא ליווי ונופחות הורות. חקירת הילדים מבוצעת
על ידי משפר חוקרי משטרת רגילים ולא חוקרי נוכר. לעיתים נמנע מהילד מגש עם עוז"ד ממשך
מספר ימים ראשוניים של החקירה. לעיתים מוחזקים הילדים בבידור ונמנעת מהם שינוי למספר
רבע של שעות" 1-5
- בבחשוך, תחת הכוורת "השלכות נפשיות של תנאי חקירה ומעצר שהזכוו לעיל על חייל ילדיים
ומתבגרים פלסטינאים", מפורטות ההשפעות הנפשיות הקשות שישלי לתנאי המעצר וחקירה
הטראומטיים שפירתיו לעיל, על נפשם של הילדים וחתבגרים ועל כל התערורות כל המבנה
המשפחתי שלהם. 6-9
- חוות הדעת מסכמת בכך כי שיטות המעצר אלימות ושיטות החקירה הפסיכולוגיות המזוכרות
לעיל, גורמות במועל לשברית כח רצונו של הילד והוא המתבגר בעמידה בהליך החקירה וכן
הפרה בוטה של זכויות הילד והוא המתבגר. שיטות חקירה אלו כאשר הן מפועלות על ילדים ו/או
מתבגרים שוות בהשלכותיהם לעוניים...אי הוודאות וחומר האוניות הם מצבים העולמים בנסיבות
יתיריה להוביל לכך שהמדובר או המתבגר י מסרו את החודאה המתבקשת מתם מחד
אימפרסייביות, פחד או נגעה, החלטת הרוחקה מבחן חומשי ורצינאלית". 10-15
- לבסוף מצינית הפסיכיאטרית כי "שיטות אלו פוגעניות במיוחד אצל ילדים ו/או מתבגרים שחווים
באופלוシア ענייה, מבודדות, הנמצאת במצב של קונפליקט ו/או מתח פוליטי ו/או מתח חברוני
קשה, בגין מצבה של האוכלוסייה הפלסטינית הנמצאת תחת כיבוש. פגיעות אלו יכולות
לעורר את המצב החברוני הבולל של החברה לתה הס שייכים. לפחות ייש את הזכות להיות ילד,
לשמרה על בבעו העצמי ולהגנה מכל צורות כאלים". 16-20
- בחקרתה הגדית השיבה העדה כי מעולם לא שוחחה עם הנאש וכי "חוות הדעת היא
עיקרונית". היא אישרה כי חוות הדעת מבוססת בין היתר על עדויות שעמדו קטינים במהלך
הליכים משפטיים וכי קראה רק את עדויות הקטנים ולא את עדויות התוקרים ואף אישרה
שהינה יודעת מה קבע בית המשפט ביחס לאותן עדויות. משענותה עם העובדה שבית המשפט
קבע כי עדויות אלו אינן נכונות, השיבה כי אינה רואה את הקשר בין זה לבין הדברים שכתבה. 21-25
- עד השיבה, כי צפתה בחקירות הנאים, לאחר ערכית חוות הדעת, ולדעתה התנהגו של
הנאש בחקריה מתואימה כאמור בחוות דעתה וכי הוא נראה כמו שמנסה לרצות את חוקריו.
בבחשוך השיבה כי יש מקרים בהם קטינים אכן מדווחים חופשי, אולם צינה כי לא בכדי
החוק הישראלי אוסר על מעצר ילדים באמצעות הלילה ומחייב נוכחות הורים בחקירה וזאת כדי
לסוט ולצמצם את המקומות של הוצאות כזבות או שקרים באמצעות ניסיון להוריד את המתה
וחדרה שהילדים נמצאים בה בעת המעצר או החקירה. 26-31
- לשאלות בית המשפט השיבה העדה, כי ניתן לראות בקלטת החקירה כי בחרור נוכחים שלושה ואף
ארבעה חוקרים וכי אחד מהם הוא גדול ממדדים ומאוד אלים בשפט הגוף שלו, כך שככל ילד היה
מפחד מדבר כזה. העדה התייחסה לכך שהנאמנס נראה עם מראש שמו ומכונס בעצמו ו"יש אליו" 32-34

1 הרוגשה של חוסר אונים... ממש הרוגשה של ילד שבור". כן התייחסה לקטע בו הנאשם בכה
2 ולדבירה במקומם לנוטות להרגיעו אותו "הוציאו טישו וזרקו לו על הפנים והוא עוד יותר נכנס
3 בעצמו והונקפל".

4 בעקבות שאלות בית המשפט שאלת הסגירות האם רק חלק מהנסיבות שפורטו בחומר הדעת כוגן
5 מעורר לילו או מונעת שינה יכולם לשבור את הילד ועזרה השיבה בחוב.

עדת ההגנה הגברת נרימאנו תמיימי

6 העדה העידה בבית המשפט ביום 5/9/11, אחות אירוז אותנו צילמה עבור ארגון "בצלם". לדבריה
7 ביום 11/1/11 (יצוין כי בפרוטוקול הדיון נרשם נרשם 17/1/11), אלום מהקשר חזבאים עולה כי מדובר
8 בטיעות סופר), הגיע הצבא לביתה וצילם את בעל ובנה. לאחר מכן חם חלכו לבית של הנאשם
9 שנמצא ממש ליד ביתה. העדה ביקשה לצלם את האירוז וחילילים אמרו לה שאין בעיה. לדבריה
10 "בתקופת התקאה היו מצלמים הרבה אנשים מהכפר". עוד השיבה כי השעה הייתה 30:00 לערך.
11 כשנכנסו לבית של הנאשם הם ביקשו לאסוף את כל מי שנמצא בבית וצילמו את הנאשם. עבורו
12 מספר ימים שמעה צעקות וחבינה שהגיעו לעזרה את הנאשם. כשהביקשה לצלם את האירוז שמעה
13 צעקות ותחליל ניסח ליראות בה. אמרו של הנאשם ובבעל של העדה תפסו אותה וביקשו ממנה לא
14 לצלם כדי לא להיפגע. העדה הביעה דעתה שבימים המעריך לא נתנו לה לצלם מושום שהיה הרבה
15 אלימות וצעקות "ולא רצוי שהעולם יראה". את הקלהת צילמה מתחairo הראשון אותו פיארה,
16 מסרה לארגון "בצלם".
17

18 בחקירה הנגידית מסרה העדה כי הקלהות והעבירה לארגון "בצלם" וכי היה זה העתק. את העותק
19 המקורי לא שמרה ברשותה. בהמשך נשאהה האם נעשו שינויים בקלות וביקשה לראות את
20 הקלטה. לאחר צפיה בקלות מסרה כי מדובר בצלום רציף ללא שינויים. עוד השיבה כי החיליל
21 שאים עליה עמד מחוץ לבית והיא צילמה אותו, אלום לא הביאה לבית המשפט את הצללים, שכן
22 לא ידעה שבית המשפט יבקש אותו. היא לא סיירה לטנגוריית על הקלות הנוספת מאותו היום,
23 שכן הנאשם אינו מופיע בה. העדה אישרה כי הנאשם חינו קרוב משפחתו וכי היא עצמה אשתו
24 של באשם תמיימי. העדה שלחה את האפשרות כי הגיע לעיל כדי להגן על בעל, שהופל על ידי
25 הנאשם בחקירה המשטרתית, ומסרה כי הגיעו להיעיד רק כצלמת צילמה את חסרונו.

עד ההגנה מר סלאח איוב דר איוב תמיימי, אביו של הנאשם

26 העד העיד אף הוא ביום 5/9/11. בעדוותו מסר כי ביום 23/11/11 לפנות בוקר, שמעו דפיקות חזקות
27 בדלת ומשאלו מי שם ענו "לפתח זה הצבא". כשפתח את הדלת התבקש להביא תעודה זהות
28 ולהוציא את כל מי שנמצא בבית. העד יצא עם אשתו, בן ה-20 והבכור ותבן חקון בן ה-11. הגיע חיליל
29 עם CISCO פנים ששאל היכן הנאשם. הנאשם ישן אצל אחיו של העד, בצד השני של הבית. העד דפק
30 על דלת דירות אחיו וביקש מהנאים לצאת. הנאשם יצא ונשאל לשם ולגילו. הקצין ביקש
31 מהחילילים לקחת אותו. הנאשם היה עט חולצה קצרה ובלי נעליים. העד שאל לאן לוקחים אותו
32 ונענה שהוא לא עניינו. המשפחה ביקשה להלביש את הנאשם ונענתה בשלילה. העד תפס את הנאשם
33 על מנת שלא ייקחו אותו ונאמר לו שהאמא יכולה להביא לו מחר בגדים. נתנו לנאים נעליים
34

- 1 וחייבים לקחו את המעליל ואמרו שיתנו לו את המעליל מאוחר יותר. אוחיו הגדול של הנאשם אמר
2 שאם הם רוצים לחתות אותוו, שייקתו את שניתם ביחד, אז לדבריו החווילים דחפו אותו ואת בניו
3 ואשונו כמו במשחק פוטבול ממקום למקום, טورو את הדלת והתחלו להרביץ לנשאט ולאחיו.
4 המשפחה עצמה דורך החלון והחווילים סגרו בכל פעם את החלון. רק אחרי שלקחו את הנאשם
5 כמה מטרים פתחו שוב את הדלת והנאנש היה כבר בגיפ. העד שאל لأنו לוקחים אותו ונאמר לו
6 שבעוד שבוע ייצרו אותו קשור.
- 7 העד הוסיף כי בבורך העורך אין מסר לו שהנאש נמצא למרחב שני ושם ידברו אותו כדי שיגיע
8 לצפות בחקירה, אולם המשטרה לא דיברה אליו.
- 9 לדבריו, ונאנש נעצר על ידי חמשה חיילים והוא עוד כ-20 חיילים סביב הבית שכיוונו נשקיהם
10 לעבר הבית. לשאלת הסוגריות השיב כי איש לא הביא לו צו חיפוש או מעצר ולא סיפר לאן
11 לוקחים את הנאשם. איש לא התקשר אליו מהמשטרה. לעומת זאת יומיים לאחר מכן הונקשרו
12 אליו מהמשטרה ואמרו לו שעצרו את בנו בן ה-11 ושיניע לחיות נוכחות בחקירה, אך כשהגיעו כבר
13 סיימו לחקור את בנו ושחררו אותו.
- 14 משנשאל מה החבדל בין האירוע בו צולם הנאשם לאירוע בו נעצר, מסר כי היה הבדל עצום.
15 באירוע של הצללים הקצין היה מנומס ורק צילם את הנאשם ואמר לו שילך לבית הספר והוא ילד
16 טוב. כשהעצר הנאשם דפקו בכת ובעטו בדלת והחווילים עקרו. משותקם לפרט אליו מעשי
17 אלימות נגד בנו וראה במהלך המעצר השיב כי ראה מחחלון שעומר ואיסלאם שכבו על האדמה
18 עם הידיים מאחוריו הגב אזוקים וחווילים ישבו על הגב שלהם ובעטו בהם. עוד מסר כי מאז
19 שהנאש השתחדר ממעצר הוא לא יכול לישון בלילה, הוא נבהל מכל קול בחוץ, הוא מפחד
20 להיעצר שוב ומצבו הנפשי קשה. הוא כל הזמן עייף.
- 21 בחקרינו הנגידית אישר כי נכון בכל הדיוונים שנערכו עד כה בעניינו של הנאשם. העד אישר כי הוא
22 ובני משפחתו ניסו להקיף את הנאשם ולתבקו כך שהחווילים לא יוכלו לחתות אותו ואו החווילים
23 דחפו אותו מחיליל ועד לתוכם הבית ורק עומר ואיסלאם נשארו בחוץ.
- 24 התובע חציג בפני העד את תמונות הנאשם שמעליה רשום תאריך 23/1/11. העד מסר כי בתמונה
25 רואים שהנאש עם חולצת ארוכה, גינס ונעלים והוא נראה מרגיש טוב ולא עייף שכן לא יכול
26 להיות שהונמונה מיום המעצר. בהמשך אישר העד כי בנו עומר ניסה להפריע לחווילים לעצור את
27 הנאשם. משנשאל כיצד עומר הפריע, השיב העד כי לא יכול היה לראותו שכן סגרו עליו את הדלת.
28 משנשאל כיצד הצליח בכל זאת לראות שהרביצו לנאנש ולעומר השיב כי גם מי שסגר את החלון
29 היה בין התוקפים. העד עמד על כך שהחווילים ולא בניו, הם אלו שהפעלו כת. בהמשך מסר כי
30 הנאשם כל היום בבית משם שהוא במעצר בית. הוא צופה בטלוויזיה כלليلת וישן כל היום.
- 31 טענות התביעה בסיכוןיה
- 32 בסיכוןיה טענה התביעה כי אמרתו של הנאשם במשטרה קבילה ועומדת הן בתנאי סעיף 12
33 לפיקודת הריאות והן בתנאים שנקבעו לעניין כלל הפסילת הפטיקתי. לטענת התביעה, טיעוני

- 1 הזוטא נטענו בעלמא, בזורה כללית ולא מפורטת, ולא חובה כל תשתיית ראייתית שיש בה כדי
2 לתמוך בהן.
- 3 באשר לטענות בדבר נסיבות מעצרו של הנאשם, טענה התביעה כי אין כל פסול בכך שמעצרו של
4 הנאשם התבצע בלילה, שכן מרבית המעצרים באוצר מוצעים בלילה מסיבות מבצעיות. עוד
5 טעונה, כי לא חובהה שמצו ראייה לכך שהחbillים ביוונו נשקיהם לעבר הנאשם ובמי משפטו.
6 הנאשם בחר שלא להעיד ואביו לא טען טענה זו בעדותו. גם לגבי יתר הטענות לגבי האלימות
7 שנתקטה כלפי הנאשם במהלך החקירה ועד לחיקرتו, טענה החגנה כי לא חובהה כל ראייה
8 הותומכת בטענות אלו ובחירותו של הנאשם שלא להעיד על נסיבות מעצרו מדברת בעד עצמה.
- 9 הטענה טעונה, כי צפיפות בקלטת החקירה מוכיחה כי הנאשם "אמנם עיף, אך צלול ובהיר", כך
10 שהחגנה גם לא הוכיחה כל קשר סיבובי בין נסיבות המעצר לבין הודהתו של הנאשם.
- 11 באשר לעדותו של אביו של הנאשם, התביעה בקשה לתת לה משקל מופחת עד אפסי. ראשית,
12 טעונה כי האב נכח בכל ישיבות בית המשפט בעניינו של הנאשם, ידע מהו קו ההגנה של הנאשם
13 ומה מצופה ממנו לומר בעדותו והדבר מקשה לקבוע את מהימנותו. שנית, טעונה כי העד עצמו
14 העיד כי בני המשפחה ניסו לשלל את המעצר, כך שאף אם הופעל במהלך המעצר כתם סביר, הדבר
15 היה מוצדק בנסיבות העניין. התביעה אף הצביעה על כך שהאב מסר כי בנו נלקח מהבית בחווצה
16 קצרה ללא מעיל וכשעומת עם תМОנתו הנקרא מתחנת המשטרה באותו יום השיב כי זו לא יכולה
17 להיות תמונה מיום המעצר משום שהוא שם חולצה ארוכה ונראה מרגיש טוב ולא עייף.
18 התביעה הדגישה כי אביו של הנאשם הוא עד בעל אינטראס מוגבל, עובדה מקשה אף היא ליתן
19 אמון בעדותו.
- 20 באשר לעדותו של עוזי גולדשטיין, טענה התביעה כי עדותו הינה עדות סבירה שאינה מבוססת
21 ואינה מתבסשת עם יתר הראיות. דבריו אוזחות מכך של הנאשם בעית המפגש עמו, אינם
22 מתיישבים עם מכך של הנאשם כפי שהוא נצפה בקלטת החקירה הן בסמוך לפני המפגש והן
23 בסמוך לאחריו. באשר לטענות כי הנאשם מסר לו כי הוכחה בעות מעצרו, טענה התביעה כי לא ניתן
24 לתת משקל לדברים. ראשית, משום שהעד אישר כי הנאשם שיקר לו אוזחות נושא אחר (כשאמר לו
25 כי זרך רק אבן אחת בחקירתו). זאת ועוד גם לא ידע להסביר מדוע לא פנה עד היום לגורמי
26 הצבא או למצ"ח, פרט לחשש שהדבר יגעה בנאים (ambil שהחלטה זו ה证实ה על חמלצת גורם
27 מקצועית כלשהו).
- 28 באשר להשჩיתת המפגש עם הסגנור, טענה התביעה כי השჩיתת המפגש בוצעה חוק, לאור
29 העובדה שכשחגיג הסגנור למתנת המשטרה, הנאשם כבר החל לחחקר ומסר גרסה הכוללת
30 שיטות פעולה והפללות. במקרה זה היה קיים חשש אמיתי לסייע החקירה, מקרה שמצדיק את
31 השჩיתת המפגש על פי דין.
- 32 באשר לנוכחות הוריהם בחקירה, טענה התביעה, כי הוריו של הקטין נכחו בשעת מעצרו ולכנן לא
33 הייתה חובה לעדכן אותם בקשר למעצרו. התביעה טעונה כי תיקון 14 לחוק הנוער לא חל באוצר
34 ואף שנקבע כי רוחו שורה באוצר, הרי בנסיבות ה konkretiyot באוצר ובנסיבות המקרה konkretiy.

אשר על פי עדותו של חעד יצחק שלילה, היו נסיבות המצדיקות את אי נוכחותם בחקירה אף אם היו מוגעים לדוחנות המשטרה, אין פסול בכך שהחקירה בוצעה ללא נוכחות החורדים. כך גם באשר לביצוע החקירה על ידי חוקר נוער, טענה התביעה כי באוצר לא קיימת חובה כזו ובכל מקרה אחד החוקרים שחקרו את הנאשם לאורך כל החקירה היה חוקר נוער וגם בישראל לא קיימת חובה שכל חוקר שייהי נוכח בתדר החקירה יהא חוקר נוער.

באשר לעדותה של דיר גרשיאלה קרמוני, טענה התביעה כי יש ליתן לחוות דעתה ולעדותה משקל אפסי. לטענותה, הן חוות הדעת וחון העדות היו כליליות להלוטין ובلتוי רלוונטיות לתיק הקונקרטי. העדחה לא בדקה את הנאשם ו אף לא שוחחה עמו וכן לא יכלה לתת כל חוות דעת באשר להשפעת המיעץ והחקירה על אישיותו ועל דבריו בחקירה. בשום שלב לא שאלת את הנאשם האם דבריו הם דבריאמת שניתנו מרצונו הטוב והחופשי, לא צפתה בקלטת החקירה לפני כתיבת חוות הדעת חוות דעתה התבessa אף ורק על טענות שקיבלה מצוות ההגנה. בנוסף, דבריה אודות "רוחו השבורה" של הנאשם כלל אינט מתיישבים עם התנזהגותו לאורך כל החקירה ועם העובידה שבוטפו של יומם סירב פגמיים להביע חריטה על מעשיו.

התביעה הדגישה כי הראייה הטובה ביותר ביותר בקשר למצבו של הנאשם בחקירה, במיוחד בסיטואציה בה הנאשם בחר שלא להעיד בעצמו, חינה קליטת החקירה. לטענת התביעה מהקליטת ניתן לראות בבירור כי הנאשם מוסר דברים מפורטים ומדויקים. ניתן לראות כי האמרה קוחרנית ועקבית וכי הנאשם בעצמו ובחתנדותו הצבע תשוכות ארוכות, מקיפות ומפורשות, שנינן למצוא בהן אותן אמת בנקודה. ניתן אף לראות, לטענות, כי החוקרים שאלו שאלות כליליות, לא הפעילו כל חז, ונחגו בנאים באופן חולם ואף מעבר לכך.

באשר לטענה כי הנאשם לא הזהר לשток טרם חקירותו, טענה התביעה כי הנאשם הזהר כדין ומכל מקום, היעדר אזהרת חזוד טרם גביית חוותתו לא יוביל בהכרח לפסילת חוותתו. לטענת התביעה, הנאשם הזהר והועמד על זכויותיו והבהיר לו שהוא חזוד בעבורות של יודוי אבניים והפרת סדר וכי יש לו זכות להיוועץ בעוז. מכאן שברור שעילו הנאים היה לשקל באופן רציני את אשר יאמר לחוקרים, שכן היה מודע להשלכות שכילות להיות לדבריו. התביעה הדגישה כי החוקרים הזהרו את הנאשם שלוש פעמים ואפלו שביבוקש הנאים להתחילה בספר את גרסתו הוא התבקש להפסיק את דבריו עד אשר יזהר. דברים אלו מעידים, לטענת התביעה, כל כך שגם אם הנאשם לא הזהר באופן מילולי מפורש כי אינו חייב לומר דבר, מזכיר בטיעות טכנית בלבד שלא הייתה בה כדי לפגוע באוטונומית הרצון החופשי של הנאשם.

לבסוף הפענה התביעה לע"פ 6613/99 טמירק נ' מדינת ישראל, שם קבעה לבדוק השופטת (כתוארה דאו) ב印ניש כי "בכלל,agiya שהשתרש משך שנים בפסקתו של בית משפט זה הייתה כי בתיעדר אזהרה בשלעצמה אין כדי לפסול הודהה, כל עוד הוכח כי התודהה ניתנה מרצון טוב וחופשי".

באשר לכל הפסילה הפייסתי, טענה התביעה כי ההחלטה קבעה שהזכות להליך הוגן אינה הזכות מוחלת, ויש להעמידה במכלול השיקולים של חשיפת האמת, החלימה בעברינות וניהוג על שלום הציבור תוך איזון מול זכויות של הנאשם, הציבור ונפגעי העבירה להליך הוגן. התביעה טענה

- 1 כי עניינו אי מתן זכות השתייה באופן מפורש מקורו בטיעות טכנית בלבד וראית, ניתן לראות
 2 כיצד החוקרים הקפידו על הבהיר זכויותיו של הנאשם והנאשם אף חותם על אמרתו בעריבת בה
 3 נכתב כי אינו חייב לומר דבר. זאת ועוד, הנאשם אשר אמרתו בשנית, לאחר סיום החקירה
 4 ולאחר שפגש את עורך דיןנו והעומד על זכויותינו. בשלב זה לא בלבד שהנאשם לא חזר בו
 5 מהזאתו, אלא אף הקפיד לתקן את נוסחת הדברים ובכך ניתן לומר שהפגם של אי הזדהתו כראוי
 6 נרפא.
- 7 לבסוף טענה התחייה כי הימנעותו של הנאשם לחעד, צריכה לתקן את ראיות התחייה והיא אף
 8 מוכיחה כי אין בי הנאשם תשובה אמיתית לטענותיו המופרכות במשפט הוזטא. לטענותה, קליטת
 9 החקירה מוכיחה ללא ספק כי הודהתו של הנאשם היא הוודהה שנייתה באופן חופשי ומרצון וכי
 10 משקלה חוץ החיצוני וחוץ חפנומי מלא.
- טענות ההגנה בסיבומית**
- 11 ההגנה טענה כי יש לפסול את אמרתו של הנאשם, שכן התחייה לא עמדה בנטל ההוכחה כי
 12 אמרה נגבתה כדי על פי תנאי סעיף 21 לפקדות הראות. לחילופין, טענה כי יש לפסול את
 13 אמרה על פי כלל הפסילה הפטיקתי שנקבע בע"פ 5121/98, חлан – "תכלת ישבדוב".
 14
- 15 באשר לתנאי סעיף 12, טענה ההגנה כי רצונו החופשי של הנאשם בתקירה נשלל. ראשית, לטענת
 16 ההגנה, מאפייניו האישיים של הנאשם: קטיון בן 14, בן למשפחה מסורתית שגדל כל חייו תחת
 17 הרווחם של עליו תמיד לציטת ל"יכוחות היכיבוש" מעמידים אותו במצב בו "יכולתו להחליט באופן
 18 עצמאי כי לא יציה לדמות סמכותי, הינו מגובל מלכתחילה". ההגנה פגנחה לחווות דעתה של
 19 העד ז"ר ברמן לפיה קטינים בכלל וקטינים פלטיניים בפרט הם פגעים יותר בחקירת משטרת.
 20 לטענת ההגנה חוות דעתה של ז"ר ברמן לא נטורה וכן מדווג בעבודות שאין לגביهن מחלוקת.
- 21 ההגנה טענה כי הופעתה כלפי הנאשם אלימות בעת מעצרו. לראה הפניה לעדותו של אביו של
 22 הנאשם אשר העיד על אלימות כלפי הנאשם בעת המעצר ולעדותה של העודה נרימאן תמיימי שבמג
 23 היא העידה על האופן אלים של ביצוע המעצר. לטענת ההגנה, משחתבייה בחרה שלא להביא
 24 עדות איש מבצעי המעצר, אנשים שזוהו ידועות רק לרשויות התחייה ולא לנאים, הרי שלא
 25 עמדת בנטל ההוכחה המוטל עליה להוכיח כי לא הופעה אלימות כנ"ל. לטענת ההגנה, אף כי
 26 האלימות לא הופעה בעת החקירה, הרי שהשפעתה בודאי המשיכה גם בעת חקירותו.
- 27 בנוסף, טענה כי העודה לנאים לא ניתן הצדנות לשון מאזו מעצרו הלילי ועד לחקירהתו, פגעה
 28 פגיעה קשה ביכולתו של הנאשם להבין את מצבו ולשמור על רצונו החופשי ואוטונומית
 29 חמchapsha. לראה הצביעה ההגנה על קטיעים מקלטת החקירה בה נראה הנאשם עייף: מפה,
 30 מניח ראש על השולחן ואף מצין מספר פעמים שלא ישן מאטמול. לטענתה, חרף עייפותו הבוררה
 31 של הנאשם לא העלו החוקרים כלל על דעתם את האפשרות לאפשר לו מנוחה לפני החקירה.
 32 ההגנה ציינה, כי הרצינגל העומד מאחורי האיסור לחקירהليلת של קטינים בישראל, הינו כי
 33 יכולתו של קטן לשומר על רצונו החופשי ואוטונומית חמchapsha נפגעת כשהוא עייף.

- 1 עוד טענה הגנה, כי חקירתנו של הנאשם הייתה דורסנית. הנאשם נחקר משך חמיש שעות על ידי
2 מספר חוקרים. נשאל על ידי חוקרים שונים שאלות באופן בלתי פוסק וכן ה劄ו החוקרים
3 לבבל את הנאשם ולהטעתו. לטענתה, עצם החקירה הדורסנית מהוות עילת פסולות בפני עצמה.
- 4 לבסוף הדגישה הגנה את הפגיעה בזכויותיו החוקתיות של הנאשם: לא הוסבנה הנאשם זכותו
5 לשוטוק בחקירה ונמנעה ממנו הזכות להיפגש עם סנגור. הגנה צינה כי בשלוש הפעם בהם
6 החלו החוקרים להකירה לנאשם את זכויותיו, לא אמר לו כי עמדות לו הזכות לשוטוק או לא
7 לחסיב לשאלות. זאת ועוד, החוקרים הבחרו לנאים שעליו לומר את האמת, תוך שהם רוצים
8 לו שהדבר ישפיע על שחרורו. במצב דברים זה ניטה, לטענתה, מן הנאשם אפשרות לבחירה האם
9 לשוגר פעולה בחקירתו אם לאו.
- 10 עוד צינה, כי אף ששגנוו של הנאשם עוויד גולדשטיין יצר כבר בשעות הבוקר קשר עם החוקרים,
11 החוקרים הטעו אותו במכoon ומסרו לו שהנאשם טרם הגיע לתנהנה ובהמשך לא מסרו לעוויד
12 שחקירתנו של הנאשם כבר חלה וחთעקו להתחילה בחקירה מבלי להמתין לבואו של עוויד
13 גולדשטיין ובלי לעדכן את הנאשם בכך שגנוו מוחפש אותו. זאת ועוד, גם כשהחוקר גילאל
14 עווידה ידע שעוויד גולדשטיין ממתין בפתח תחנת המשטרה, הוא ממשיך וחקור דקotas ארכות
15 בטרם טורח להחותים את קצין החוקירות על מזכר מנתעת מפגש עם עוויד. בכך טענה הגנה, הפרו
16 החוקרים את החובה החוקית להפגיש בין עוויד המגיע לתנהנה לבין לקוחות "ללא דיחוי".
- 17 לטענת הגנה, העובדה שלא ניתן לנאים זכות ההיוועצות, בשילוב עם העובדה שלא הוסבו לו
18 זכויותיו, מקומות עילית פסילה לפי סעיף 12 לפקודת הריאות. לדבריה, מדובר נקבע מפורשות מפי
19 כבוד הנשיא בינייש בפסק דין ישכרוב (בפסקה 38) בקבעה כי "פגיעה שלא בדין בזכויות
20 האמורות בנסיבות תלייכי חקירה, תהווה שיקול נכבד בעת בחינות קבילותה של הוזאה לפי סעיף
21 12 לפקודת הריאות....בכך למשל, יהיה מקום לפסילתתה של הוזאה לפי סעיף 12, בניסיבות בثان
22 הנאשם לא הוזהר בדבר זכותו לשוטוק ולא להפליל עצמו בחקירה ובדבר זכותו להיוועץ בעורך דין
23 והוא לא תי המועץ בפועל לזכויות אלה, באופן שלל ממנו את יכולת הבחירה האם לשותף פעולה
24 עם חוקריו".
- 25 לטענת הגנה, משפטקין בקטין בן 14 שזהו מעצרו הראשון בחוינו, אשר לא נמסר לו כי יש לו את
26 הזכות לשוטוק ואף אמר לו כי הוא חייב לדבר, יחד עם העובדה כי המשטרה עשתה ככל
27 שביכולתה למנוע ממנו את זכות ההיוועצות, מעלה טענה עצמאית של פסול.
- 28 הגנה טענה כי הנסיבות כל הנسبות שנמנו לעיל, בודאי ובוחדי שצרכות להביא למסקנה כי
29 קיים ספק של ממש לגבי יכולתו של הנאשם שלא לשותף פעולה בחקירתו.
- 30 הגנה הדגישה כי הנאשם אינו חייב להעיד במשפט הזרטא וכי הנTEL נשאר על התביעה לשכנע את
31 ביהם"ש כי נסיבות גביהת החודאה לא צרכות להביא לפסילתה. לדברי הגנה, התביעה לא עמדה
32 בנTEL האמור ולכן אין לאי העדות כל השפעה על חשלות העולות במשפט הזרטא.

- באשר לכל החלטה הפסיקתי, טענה ההגנה, כי על פי חלقت ישכروب יש לבחון האם הראייה הושגה שלא כדין והאם קיבלת הראייה תפגע מוחותית בוצותו של הנאשם להליך חוגן. לטענתה ההגנה אין ספק כי השימוש בגין אי הזדהותו של החשוד כנורש יחד עם התנהלת חוקرتו בטרם ראה את עורך דיןנו מהויה פגס חמור דיון הירך לשורשת של קבילות הודהה.
- ההגנה טענה, כי מסקלתת החקירה ניון ללמידה שהחוקרים לא הסתפקו באית ההזהרת אלא גם חזו ואמרו לנאים שעליו לומר את האמת ויצרו בפניהם מציג לפיו האופציה היחידה העומדת בפניהם היא לדבר עםם. לטענתה ההגנה ניתן ללמידה מנסיבות העניין שאי ההזהרת לא הייתה טעונה שבtos לב אלא חלק ממדיניות המכונת שטרתה לגרים לו לדבר. עוד טענה, כי גם המאמצים שעשו החוקרים כדי למנוע את פגישתו של הנאים עם סגورو, מלמדים על כך שהמשטרת התאמצה במודע לחביא למצב שהנאים לא יהיה מודע לזכותו לא הפללה עצמאית. לטענתה, אין כל ספק שם היה הנאים מודע לזכותו לא הפללה עצמאית, ייתכן שהיה נוקט בדרך זו, לפחות באופן חלק ולבן מניעת האפשרות הזו הביאה להשגת הודהתו באופן בה נמסרה ומכאן שיש קשר הדוק בין הפגם לבני הראייה. לבסוף, ציינה כי גם מבחן התועלות מול הנתק החברתי שייגרם מפסקת הראייה, מוביל למסקנה שנייה לפסול את הראייה, שכן העבירה שבה מואשים הנאים אינה מוחמורות ואילו הפגיעה התקשה בזכויותיו של נאים קטן מחייבת פסילת ראייה. שהתקבלה תוד הטעלים מון חוק.
- בנוסף לכל האמור, טענה ההגנה כי גם אי השמירה על זכויותיו של הנאשם כקטין צריכה להוביא לפסילת הודהה. ההגנה ציינה כי על המשטרת לפעול לגבי כלל הקטינים, כולל קטינים פלسطينים, לפי הנחלים המשפיבים בחקירות קטינים. כך למשל, על פי פקודות המטה הארץ, קטין צריך לחקיר רק על ידי חוקר נער מוסמך ואילו הנאשם נחקר על ידי שלושה חוקרים שאינם חוקרי נער ועל ידי חוקר נוסף שיש לו הכשרה של חוקר נער, אך אין ממש בפועל כזו. כך גם לא קיימו הוראות חוק הנוצר הדומות בנסיבות הורים בחקירה, כשחוקרים העידו כי להבנתם הוראות חוק הנוצר אין חלות בשטחים, זאת בניגוד לנקבע בע"מ 29/2012, התוב"ץ נ' **נשיי אבו רחמת**, שם נקבע כי מן הרואוי להחיל את עקרונות חוק הנער גם באזר.
- טענת ההגנה, אין ספק כי חוקرتו של הנאשם נהלה בניגוד לכלים המשפיבים בחקירות קטינים וכך גם זה השפיע על הודהה גופה ולבן האינטרס הציבורי מחיב פסילת הודהה שנגבתה בתנאים שכאלו.
- דינו והכרעה**
- לאחר שמייעת העדים ובתום צפייה מדויקת בנסיבות החקירה באטי לכל מסקנה, כי אין מקום לפסילת הודהתו של הנאשם. להלן ATIICHIS בפירוט לטענות השונות שהיו דרישות להכרעה ואשר עדדו בביטחון החלטתי זו.
- ההגנה, כאמור טענה טענות פסול הנווגעות לשני שלבים שונים: שלב המעצר ושלב החקירה.
- שלב המעצר**

- 1 אין חולק על כך שבנסיבות מסוימות, הפעלת אלימות, או יחס בלתי הולם כלפי העוצר
2 בסמוך לחקירותנו, עשויים להשפיע על חופשיות הودאותו. בד בבד, גם אם הוכחו נסיבות כנ"ל, עדין
3 יש לבדוק האם קיים קשר סיבתי בין נסיבות אלו לבין הודהתו של הנאשם.
- 4 במאמר מוסגר עיר, כי התביעה הצבאית נמנעת בכך קבע מההיבא עדים לשטרת טענות זוטא
5 הנוגעות לאופן ביצוע המעצר והוא מסותפקת בהבאת עדים להוכחת נסיבות גבייה החודאה גופה.
6 לטעמי, במקרה בו יתעורר ספק בקרב בית המשפט שמא יש לנסיבות המעצר השפעה על מaton
7 החודאה, הרי שדרך זו של התביעה תעמוד לה לרוץ.
- 8 מכל מקום, בעניינו לא התרשםתי כי אופן ביצוע המעצר יש לו קשר לגבית החזיות הנאים.
9 מצפיה בຄלטת החקירה נראה הנאשם כשהוא במצב גופני נפשי טוב. כפי שיפורט בהמשך גם מצב
10 רוחו של הנאשם נראה שפיר לאורך רוב רוחה של החקירה. הנאשם, אשר במהלך החקירה מגלה
11 השתתפות פעילה, מנדב מידע רב, שואל שאלות ואף מתב胆ה עם החוקרים, לא מעלה משך כל
12 שעות וחקירה הרבות כל טענה ביחס לנסיבות מעצרו. גם בחלוקת השני של החקירה, חמתקים
13 לאחר הייעוץ הנאים עם סגנו, דואג הנאשם ליטול חלק פעיל ולא בוחר להעלות כל טענה
14 חדשה. נוכח מצאים אלו, ולאחר הימנעותו של הנאשם במסגרת משפט הזוגא,
15 ולהעלוות טענות בדבר נסיבות המעצר ובדבר השפעתן על אמרתו, הרי שאין כל מקום להניא כי
16 המעצר בוצע כאמור כח אכזרי כפי שנטען בטיעוני הזוגא וכי היה לנסיבות המעצר קשר כלשהו
17 למטען אמרתו.
- 18 ההגנה לא תוכל להיבנות מעדויות עדי ההגנה בסוגיה זו :
- 19 עoid גולדשטיין, שנפגש עם הנאשם במהלך חקירתו, סיפר כי הנאשם מסר לו שהוכחה על ידי
20 החילים. עוד מסר, כי הנאשם סיפר לו שמסר בחקירה כי זוק רקaban אחת. מכאן שכבר
21 מדובר ניתן למדוד כי לא כל שמסר הנאשם, לאורה, לעoid גולדשטיין, בעת פגישתם,
22 היו דבריאמת. העד מסר כי לא גבה מחנאות תצהיר אודות חזרים שמסר לו, משום שמצוות של
23 הנאשם היה כה מעורער. מבלי לקבוע ממצאי מהימנות בוגע לעoid גולדשטיין, הרי שגם הוא
24 בעצמו לא יכול היה לחשב כיצד דבריו אלו מתיישבים עם העובדה, שדקות ספורות לאחר
25 פגשטו עם לעoid גולדשטיין חזר הנאשם לחדר החקירה. מקלט החקירה ניתן לראות שהנאשם
26 במצב רוח טוב ואף מtbody עם החוקרים. גם מצובו של הנאשם כפי שעה מקלט החקירה דkont
27 ספורות לפני הפגישה עם לעoid גולדשטיין, נראה טוב. יש לזכור כי בית המשפט, כמו גם לעoid
28 גולדשטיין, אינם גורמים מקצועית בתחום הפסיכולוגיה או הפסיכיאטריה, היכולים לנתח
29 בכלים מקצועיים את מצבו הנפשי של האדם. כל שנותר בידי בית המשפט, כמו גם בידיו של לעoid
30 גולדשטיין הוא התרשםותו הכללית. כפי שציינתי, התרשםותם ממצבו של הנאשם על פי קלטוות
31 החקירה, שונה בתכלית מהתרשםותו של לעoid גולדשטיין.
- 32 לעoid גולדשטיין הוסיף וציין כי לא הוגשה תלונה רשמית כנגד מבצעי המעצר של הנאשם, וזאת
33 שוב מtopic חרצו שלא להכחיד על נפשו המעורערת של הנאשם. שוב, לא ברור על מה מתבסס כאן
34 לעoid גולדשטיין, בהיעדר כל תוצאות בדיקה או חוות דעת של נורם מקצועי כלשהו שבודק את
35 הנאשם הולכת למעשה.

- 1 אין אפשרות ליთן משקל של ממש לעדותה של הפסיכיאטרית, ד"ר כרmono, מה גם שעדותה לא
2 הייתה רלוונטית כלל לכירור שאלת קבילות חוויתו של הנאשם. כפי שאף העידה העדתה עצמה,
3 עדותה היא עדות כללית. העודה כלל לא הגיע בנאש ובוודאי שלא בדקה אותו כל בדיקה העונה
4 על סטנדרטים מקצועיים כלשהם. הרקע העובדתי לחווות ה佗בע השיבה העודה כי כלל אין זה
5 "פרוטוקולים מדיננו בימי'ש בעניינו של ילדי'ש" (לשאלת ה佗בע השיבה העודה כי ציוני חזותא
6 רלוונטי בעיניה לאילו ממצאים הגיע ביחס לעדויות אותם קטינים), טיעוני חזותא
7 בעניינו של הנאש, ומארימות מעולם ארגון פלסטיני, מהם היא מסיקה מסקנות כללותן אודות
8 אופן מעכרים של כלל הקטינים הפליטניים ביהודה ושומרון. עם כל החבוד, לא ניתן להתייחס
9 ברצינות לחווות דעת שכלה התשונית העובדתית עליה היא מתבססת, היא למעשה אסופה טענות של
10 עוצרים שונים, לרבות טענות חזותא שהוכנו לצרכיהם משפטים במשפטו של הנאש, וכל זאת
11 מבלי להחליף מילה עם הנאש עצמו.
- 12 כדיו : "תנאי לכך שייהיה ניתן להחבטס על חוות-הදעת הוא שההתשנית העובדתית שעליה חן
13 מביששות תהית מהימנה. נבונותה של תשנית זו עומדת במובן לבחינתו של בית-המשפט. על-כן
14 חוות-הදעת הן kali רב עז לבית-המשפט, ובעניינו רפואה טבוכים חשיבותן רבת ביותר בכך
15 שהן מסייעות לבית-המשפט להגיע ל贤אלה תוצאה תבונתית. בית-המשפט אינו כבול במובן בחוות-דעת
16 זו או אחרת. האחריות להגעה ל贤אלה האמת היא על בית-המשפט, ועליו לברור מזוז חוות-דעת
17 על רקע העבדות שעלהן יוכל לשפטן, את התוצאה הראותית בשאלות רפואיות-משפטיות
18 המועלות לפניו". (ע"פ 02/02/8220, ברוכים נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(5) 724)
- 19 בעניינו, מוחווות הדעת לא תושתת על תשנית העובדתית מהימנה, לא ניתן להחבטס עליה כלל
20 מכל מקום אין היא רלוונטית לעניינו של הנאשם בתיק בו עסוקין.
- 21 באשר לעדותה של הגברת נרימאו זמיימי, הרי שהיא אינה תורמת דבר לבירור נסיבות מעכרו של
22 הנאש. העודה טענה בכללות כי המע策 היה "אליס" אולם פירוש רק אודות אלימות שהופעלה
23 ככליה כמשמעותה לצלם את המע策.
- 24 באשר לעדותו של אביו של הנאש, חד מסר באופן מפורש, כי המשפחה ניסתה למנוע פיסית את
25 ביצוע המע策 ולכן בני המשפחה נדרשו על ידי החילילים אל תוך הבית, כשהנאש ואחיו נשארו
26 בחוץ. משנשאלו כיצד בנו עומר הפריע לחילילים לעצור את הנאש, השיב העד כי לא יכול היה
27 לראות שכן טగרו עליו את חדלתו. מכאן שטענתו המאוחרת יותר, לפיה החילין כי חילילים מכיסים את
28 בניו כשחמת כפותים על הרצעה היא טענה קשה לקבל בנסיבות העניין. בנקודה זו ראוי שוב לציין
29 כי אחיו של הנאש, כמו גם הנאש עצמו, ככליהם לכאורה הופעלת האלים, בחזרו שלא להעיד
30 בפני בית המשפט. זאת ועוד, החב הכל לא ציין אירועים של אויומים בתקק לפני בני המשפחה,
31 והצמדת נשק בראשו של הנאש, אירועים אשר צוינו בטענות חזותא ואשר נותרו בטענות בעלמא.
- 32 לטיכום נקודה זו, לא מצאתי תימוכין לטענה, כי אופן מעכרו של הנאש השפיע עליו עת נתן את
33 אמרונו במשטרה.

1 תמונת המצב באשר לחקירתו של הנאשם מורכbat יותר. לטעמי, חקירתו של הנאשם לא נקייה
 2 מפגמים. למרבה המזל, חקירתו של הנאשם יכולה מתועדת בתייעוד חזותי וקיים וניתן להתרשם
 3 באופן בלתי אמצעי זה מאופן התנהלות החוקרים והן מאופן התנהלות הנאשם. אין להזכיר
 4 מיללים אודוות התמורה הרבה שיש לטעוד כזה על האפשרות של בית המשפט לבחון את נסיבות
 5 מתן האמרה ולהזכיר בשאלות שבחולקת, במילויו של ביהם"ש העליון ברע"פ 4142/04
 6 מילשטיין נ' התוב"ץ:

7 "אין צורך להבהיר, כי החשש לעיוות דין שנגרט בתוצאה מהרשעה המבוססת על תודאת
 8 שווה הוא קטן יותר שעה שמדובר בחקירה שתועדה באופן חזותי, ושתייעודה זה מונח
 9 בפני הערבה הדינונית, חיולה להתרשם - באופן בלתי אמצעי כמעט - מדריך ערכתה של
 10 החקירה, התנהגותו של הנאשם והנהלות חוקריו."

תיאור מהלך החקירה

12 13 החקירה הוקלטה באופן רציף החל ממחשעת 24:9 לערך, ועד לשעה 00:17, כאשר בשעה 35
 14 הופסקה החקירה והנ帀ט יצא לאכול ארוחת צהרים. בשעה 13:23 חזר הנאשם להמשך
 15 החקירה. החקירה הופסקה שוב למטרת פגישה של הנאשם עם סגנו בסביבות השעה 15:00.
 16 ולאחר מכן המשיכה עד לשעה 52:16.

17 החקירה עצמה התנהלה עד פרק הזמן שלפני הפגישה עם הסגנו. לאחר פגישה זו הוחזר הנאשם
 18 לחדר החקירה, על מנת שאמרתו תוקרא לו מילה במליה על ידי שוטרת שפט אמה ערבית.
 19 בחלק זה של החקירה הנ帀ט כמעט ולא נשאל שאלות, אולם כפי שיפורט בהמשך הוא מוצא
 20 לנכון להבהיר פרטיים מסוימים ולתקן את דברי השוטרת במספר נקודות.

21 מצפיה בקלטת נראה, כי בתחלת החקירה נמצאים בחדר החקירה החוקרים משה מדוני
 22 ואנון יחב. החוקרים מקראים לנ帀ט שלווש פעמים את נוסח החזרה המלא, קרי: תוכן:
 23 החוזות, הזכות להיווך בסגנו והעובדת כי מה שיאמר עשוי לשמש נגדו במשפטו. יחד עם זאת,
 24 בכל אחת מהפעמים בחן חם מזוהירים את הנאשם, אין הם מצינים כי יש לו זכות שלא לומר דבר
 25 ואף אומרים לו שעליו לספר כל מה שהוא וש"ח כי טוב שייאמר את האמת. "בד בבד, ניתן לראות
 26 מהקלטות כי ניתנת לנ帀ט אפשרות אפשרות לקרוא את נוסח החזרה, (שבו מופיע גם הזכות שלא לומר
 27 דבר).

28 בהמשך, הנאשם מתחיל לספר לחוקרים על איורים בהם ידית אבני. הנאשם בשלב מוקדם החל
 29 למסור פרטיים ובבים אודוות מעורבים שונים וביחד אודוות המבוגרים האחראים לארגון הפרות
 30 הסדר האלימוט בוחן השתתף. מקלטת החקירה ניתן לראות בבירור כי הנאשם מדבר בשטף
 31 ובפתיחות רבה, ואף מפתיע את חוקריו בפרט מידע רבים. החוקרים עצרים את הנאשם פעמיים
 32 רבות על מנת לשאול שאלות הבהיר ושבב מטויים הם מבקשים להכניס לחדר החקירה אדם
 33 הדובר ערבית ברמת שפת אם על מנת להבין את הנאשם באופן מושלם. לחדר החקירה מctrاف
 34 קצין החקירות גלא עווידה ואף הוא פונה לנ帀ט בשאלות ושאלות הבהיר. החוקרعروידה

- 1 אומר לנאים כי סגנורו בדרך וכי תהיה לו אפשרות להיפגע עמו. רוב החקירה מתנהלת כאמור על
2 כדי החקיר מודיעני והחקיר עוזיה, כאשר גם חוקר יחב, אשר עוסק בהקלחת האמרה, שואל
3 שאלות הבהרה. בשל מסויים כניסה לחדר החקירה גם השוטרת ניהאי אשר מסיימת בתרגום
4 דבריו של הנאים.
- 5 ניתן לראות בבירור מהקלחת, כי הנאים מנדב פרטี้ מידע רבים ושונים. כאמור, החוקרים אף
6 נראים מופתעים מחלק מסויל המדע ושוואלים שאלות הבהרה ובוטה. הנאים מצידם, משתדל
7 מאוד לבחיר ולפרט דבריו ככל האפשר ובמקרים רבים מושרט ומציר על מנת להציג
8 ולהמחיש את דבריו.
- 9 באשר למצונו של הנאים במהלך החקירה, הרי שהנאים, כאמור מגלמת השתתפות פעילה
10 בחקירה. הוא לא משתתק בתשובות לשאלות, אלא גם מוסר מידע רב ממש עצמו, שואל את
11 החוקרים שאלות ואף מתייחס אותם מספר פעמים, בכך למשל לכל אורך החקירה הוא צוחק על
12 קצב ההקללה האיטי של החקיר יחב ומעיר לשוטרת ניהאי שאם לא תזוזו בתרגום הם ייאלצו
13 להישאר שם כל הלילה).
- 14 אכן, הנאים נראה עייף בפרקטים נרחבים של החקירה, במיוחד לאחר הפסקת הצהרים, ואף
15 מצין כי לא ישן מחליל. יחד עם זאת, נראה הנאים ממוקד ובחירה. יש לציין החוקרים שואלים
16 את הנאים מספר פעמים האם הוא רעב או צמא ומציעים לו אוכל ושתיה. בנוסף יצוין, כי בשלב
17 מסוים, הנאים פורץ בכפי ומוסר לחוקרים כי הוא חשש להיכשל ב מבחנים. שטף דיבורו של
18 הנאים נמשך גם כשהוא עדין בוכת. החוקרים נותנים לו טישו וממתינים עד שיירגע. תוך דקota
19 סיפורות נרגע הנאים וממשיך לספר את קורותיו.
- 20 הנאים, כבר בשלב מוקדם מאוד של החקירה שואל את החקיר אם עתיד להשונר לאחר
21 החקירה ומציין כי יש לו באותו יום מבחן. החוקרים מבחרים לנאים, שההחלטה היא החלטה
22 של הקצינים הממונהים וכי תבחן בהמשך. אציין כבר כעת כי בשום שלב לא התרשםתי כי
23 החוקרים נותנים לנאים רשות לפיו באמ ישתק פוליה ישוחרר מיידית. עוד יצוין, כי בשלב מסוים
24 נכנס לחדר החקירה מפקד הימ"ר. החוקרים אומרים לנאים לומר למפקד הימ"ר שיש לו מבחן
25 והנאים שואל את החקיר אם זה האדם שמתלית אם ילך הביתה או לא. חשוב לציין, כי
26 בשלב מסוים של החקירה (לאחר ארוחת הצהרים), מזכיר הנאים שב כי יש לו מבחן. בשלב זה
27 מבחרים לו החקרים מודיעני ועוידה באופן מפורט ביותר, כי אין סיכוי שייניע ל מבחן בזמן ובכל
28 מקרה, החקרים רוצחים לשם עת האמת, ואין קשר בין העובדה שהוא מוסר דברים בחקירה
29 לבין ההחלטה לשחרר אותו. החקיר שואל את הנאים אם הבין את הדברים ואם הוא שיקר
30 במשמעותו עד כה. הנאים מסר כי הבין וכי לא שיקר. לאחר מכן ממשיך הנאים למסור מידע
31 נוסף, בהמשך מזהה תമונות שהוצעו לו, מוסיף פרטים לגבי האנשים שזיהה וrosso את שמות
32 האנשים שזיהה לצד התמונות. לביקורת הנאים, מוצגת בפניו גם תמונהו שלו.
33 גם בשלב האחרון של החקירה, אורי שנouse עם עורך דין ולאחר שכך הבין שהוא עומד להיעצר,
34 (ולראיה, שואל את החקרים לאיזה כלל הוא עומד להישלח), הנאים עדין מאשר את כל שmaser
35 ואף מוסף פרטים.

לאחר שהנאים נפגש עם עורך דיןו, הוא חוזר לחדר החקירה. בשלב זה השוטרת ניהאי מתבקשת להזכיר לטאש את אמרתו והנאים מתבקש לאשר האם הדברים נכונים. גם בשלב זה נראה חנאש מרובה לחץ ולהתבזבז עם השוטרת ועם החוקר יહב. הוא שואל אותן שאלות, מתעניין לאיוזה כלא והוא עתיד להישלח, ודואג שוב ושוב לתכנן את הדברים, כשאחת המילים אינה ברורה או שהוא סבור שיש לשחותמש במילה מתאימה יותר. כך במשך יותר משעה מאשר הנאים אמרו בamarito, תוך שהוא כאמור גם מתקן ומבהיר פרטיים מסוימים. לבסוף מושנאל הנאים אם הוא מותרט על מעשיו, הוא עונה בחץ בשיללה. מושנאל פעמיינט האם איינו מתחרט משבב שוב בשיללה. כשהමבקש חנאים לחותם על אמרתו, הוא מוסר כי סגנונו אסר עליו לחותם על אמרתו שלא בנוכחותו. בתגובה, החוקר יחב רושט את הדברים על גבי האמרה. גם בשלב זה מגלה הנאים התעניניות בעשיה וושאל את החוקר מה הוא כותב. החוקר משבב לו כי הוא כותב שהנאים מרוב לחותם על אמרתו ללא נוכחות סגנור. הנאים מהנהן בחסכמה.

חשיבות ציון, כי בשום שלב של החקירה הנאים לא נראה מפוחד או עצור והוא מדבר באופן חופשי מבלי שהחוקרים צריכים לשכנע אותו להמשיך ולמסור מידע. אכן ישנים רגעים בחקירה בהם הנאים נראה עייף ועצבב, אולם רוב החקירה הוא נראה ערני ואף משועשע לפרקים. כן חשוב לציין, כי החוקרים משוחחים עם הנאים באופן בנוכחות החוקרים. בנוסף, אכן אינה מלמדת על עדינותו יתרה, עדין נראה שהנאים מרגיש בוגר בנוכחות החוקרים. בנוסף, ישנים רגעים בהם נשאל הנאים שאלות על ידי מספר חוקרים בו זמנית, אולם מוחזק שרניתו ללמידה שהדבר נובע מטען רצון להבין באופן הטוב ביותר את כוונתו של הנאים ולא מהרצונו להטעות אותו או לבלב אותו ונראה שאף הנאים לא מתרבל ומשיק לפרט ולהסביר את דבריו, כאמור גם באמצעות שרטוטים וציורים.

אוכל לומר בלב שלם, כי מצפיה בנסיבות יכולה עליה תמורה של נער המוסר מידע בנפש חפצח ואף חשוב לו כי דבריו יוכנו.

לאור התרשםוני זו, אין ביכולתי לקבל את דבריה של עדת ההגנה ד"ר כרמון, באשר להתרשםותה ממצבו של הנאים במהלך החקירה. אמנם לשאלת בית המשפט טעונה העודה כי צפונה בחלוקת מקלט החקירה ולהתרשםותה ניתן לראות כי הנאים מקרים "הרגשה של חוסר אוניות, שהוא כל הזמן עם הרأس שמו וכל ילד ומאוז מכונס ומקופל בעאמו. ממש והרגשה של ילד שבור". עם כל הכבוד, כפי שפורט לעיל, התרשםותי מצפיה בנסיבות החקירה בלה היא שונה בתכלית. כאמור, בחלוקת נรหבים של החקירה הנאים משתתף באופן פעיל במיזח, מבקש למסור מידע רב, מוקדם טיעיות של חוקריו ואף מתבזבז עם לפרקטיים. כפי שציינתי לעיל, אמנם ישנים רגעים בחקירה בהם נראה הנאים עייף ולעתים אף עצוב, אולם בשום אופן לא ניתן להתרשם כי מדובר בחקירת "ילד שבור". נחפוץ הוא, התרשםותי היא כי מדובר בחקירת נער אינטלקטואלי אקטיבי ואף גאה.

התייחסות לטענות ההגנה לאור העולה מחלוקת החקירה

כידוע, ביום לאור התפתחות הפטיקה, יש לבחון את קבילות הودאות של נאים בשני מסלולים שונים, כפי שסיימה כבוד השופט חיות בע"פ 1301/06 עוזבן המנוח אלומות נ' מדינת ישראל:

"כל שמדובר נוגע לקבילותן של החלטות נאשיות הופר בעין ישכוב פדי משללים לבוחינה של שאלת הקבילות: האחד הוא המסלול הסטטוטורי הקבוע בסעיף 12 לפקודות הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות) לפיו תוא החלטה קבילה" ו'וכן אם הביא התובע עדות בוגר הנטיות שהבן מינגה מהוויה ובית המשפט ראה שההוויה הייתה חופשית ומרצון". על פי סעיף זה, אף נקבע בעניין ישכוב, גפסל החלטה אם הוכח כי נגרמה "פגיעה ממשמעות וחרמורה באוטונומיה הרצון ובחופש הבחירה של הנאש בנסיבות הויזאו בחקירה" (פסקה 34 לפסק-הדין) והודגש כי אף שעבר נשענה הצדקה לפסילתה של הودאה לפי סעיף 12怎能 על ההנחה כי שלילת חופש הבחירה של הנחקר מחייב בהכרה חשש לאmittות הויזאו, הרי שבrowth חוק יסוד: בבוד' האדם וחירותו ובהשתראתו יש לראות בהגנה על חופש הרצון של החקירה" תכליות העומדות בפני עצמה ומהוות טעם נכבד ועצמאי לפסילת קבילותה של מהודאה לפי סעיף 12 לפקודות הראיות" (שם, שם). מסלול נוסף לבחינת קבילותן של ראיות שנקבע בעניין ישכוב הוא זוקטרינה פסיקתית לפסילת ראיות שהושגו שלא כדין ההליך פלילי, וזה תמציתה:

"הנחה המוצאת בשאלת קבילותן של ראיות היא זו הנוהגת עימנו מאז ומתמיד, ולפיה ראייה שהיא רלוונטית - קבילה במשפט. עם זאת, בהתאם לזוקטרינה האמורה לבית-המשפט שיקול-דעת לפסילת קבילה של ראייה בפלילים, אם גובה לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וקובלה במשפט מיצור פגעה מהותית בזכותו של הנאש להליך הוגן שלא בהתאם לגדרה של פיקחת החגבה. מדובר בנוחות איזון עקרונית וושאפת להשגת פרשה ראייה בין מכלול הזכויות והאינטראיסטים הרלוונטיים לשאלת קבילותן של ראיות שהושגו שלא כדין, וכahas: חישבת האמת העובdotית, הליחמות בעברינות וכן ההגנה על שירות הציבור ועל זכויות נגעי העבירה מחד גיטא; אל מול ההגנה על זכויות הנאש ועל היגיינות ההליך הפלילי וטוהריו מайдץ גיסא.

נוסחת האיזון האמורה תIOSMS על-פי שיקול-דעתו של בית-המשפט בהזחוב בנסיבות של כל מקרה לופו ובהתאם לאמות-המידה המנחות עליון עמדו. אמות-מידה אלה נוגעות לאופיה ולחומרתה של אי החקיקות שתינחה ברוכה בהשגת וראייה; למידה והושפעה של אמצעי החקירה ה.fsול על הראייה שהושגה; וכן לשאלת הנזק מול התועלות החברוניות הכרוכים בפסקולת. הזוקטרינה האמורה ותוא כללית ומושמת על כל סוג תראיון, לרבות החלטות נאשיות" (שם, פסקה 76).

בוחן תחילת האם עמדות הויזאו של הנאים בתנאי סעיף 12 לפקודת הראיות. דומני, כי מוחדרים שתיארתי קודם לכך בכל הנוגע להתרומות מקלט החקירה, הרי שאין ממש ברוב טענות ההגנה הנוגעות לחקירה דורסנית שללה מהנאים את האפשרות לשולט במצורו. כבר פירטתי כי חוץ ממטקב מקלט החקירה, הוא כי הנאים חש בונה, מוסר מידע בחפש לב ואף מתאפשר כי דבריו יובנו ויובחרו. לנאים חוסברה זכות להיווט בעורך דין, הוסבר לו כי כל מה שיאמר עשוי לשמש נגד בית המשפט וניתנה לו האפשרות לקרוא את נספה והזהורה המלא (חכו גם את זכות השתקה), עליה חתמו. אכן, כפי שיפורט בהמשך, היה מקום להבahir לנאים

את זכויותיו באופן בהיר יותר, המתאים לגילו ולמצבו, אולם בנסיבות העניין, ובעיקר לאור העובדה שהנאים בחר שלא להעיד, הרי שבית המשפט לא יכול לאמוד את זהה השפעה שהיא לילוקו זה על בחרתו של הנאשם למסור את הודאותו כפי שניתנה, מעבר להתרומות מקלטת האקירה. כאמור, ההתרומות מהקלות היא שהנאים בחר למסור את גרטתו מרצונו חטוב וחופשי. לא התרשתי כי מופעל כלפי הנאשם לחץ חיצוני ולא נראה שהוא נתן בלחץ פנימי, כזה העשו לגורם לו למסור הודאת שווה זאת ועוד, הנאשם בחר לאשר את כל דבריו ואף לתקן, פרט, להוסיפה ולהודיע באופן נחרץ שאינו מתחייב על מעשיו, גם לאחר שנוצע בעורך דין, כך שלא היה ספק שהנאים מסר את הדברים מסוים שלא היה מדובר במקרה בלבד במלואו בשלב הראשון של החקירה, הרי שחשש זה הוسر במידה רבה בשלב השני של החקירה.

כל האמור, אין בו כדי להביע דעתנו כי לא נפל כל פגם בחקירות הנאשם. מדובר בנאים בן 14, שנחקר כשהוא עיף, ללא נוכחות אדם מבוגר מטעמו, זכוונו שלא לומר דבר לא הוטבורה לו באופן מפורש, ונמנעה פגישתו עם סגנו משך השעות הראשונות של החקירה. האם מהצברותן של נסיבות אלו, ניתן לומר שמדובר באמירה שנגנחה בגין חוק או בחקירה בלתי הוגנת שיש בה כדי להביא לפטילת האמרה; כאמור, סברתי כי בנסיבות המקרה הייחודיות התשובה לשאלת זו הינה שלילית. להלן אפרט מסקנתי זו :

ההוראות בדבר חקירות קטינים באזרע

כידוע, תיקון מס' 14 לחוק הנוער, שהתקבל בישראל בשנת 2008, חטיל על המשטרת חובות ייחודיות בכל הנוגע לחקירה קטינים. בסיסו תיקון זה עמדת "תפיסה חדשה", ברוח האמנה הבינלאומית בדבר זכויות הילד ובהתאם לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. על פי תפיסה זו יש להגן על זכויותיו של קטן החשוד בביצוע עבירות, בוחחشب בעיקרו של טובת הקטן..." (מתוך דברי הח絲ר להHIGH חנכת מיום 24/3/2008). חובות אלו כוללות את החובה להודיע להורחו של הקטן את דבר מעצמו, את החובה לאפשר להורחו או לקרוב אחר של הקטן להיות נוכח בחקירה, ולאפשר לקטן להתייעץ עם חורה לפני תחילת החקירה (למעט במקרים בהם הקטן עצמו מトンגד לכך, או שישנם טעמים שבוטבת הקטן או טובת החקירה חמוץים להריג מכלל זה). כך גם הוטלו מגבלות על שעوت החקירה של הקטנים ונאסר על חקירות בלילא בנסיבות חריגות ונקבע כי בטרם ייחקר קטין, יש להודיע לו בלשון המובנת לו בוחחشب בגילו ובמידת בוגרו על זכותו להיוועץ בעורך דין ביחסות ועל זכותו להיות מיוצג על ידי סגנו וכן על זכותו לנוכחות הורחו או קרוב אחר בחקירהו.

התיקון לחוק הנוער לא החול בتحقיקת הביטחון אzero, אולם בסמוך לכניסתו לתוקף, כבר חיווה בית המשפט הצבאי לערעוריהם כי "לא ניתן להתעלם מהרוח הנושבות מתחן ומהעקדרונות העומדים ביחסן בדבר ההגנה על זכויותיו של קטין, גם אם הוא חשוד בביצוע עבירות, ומתן משקל דומיננטי לעיקרונו של טובת הקטן, כפי שנאמר בהצעת החוק. בספרו של דבר קען הוא קטין הוא קטן, בין אם הוא מתגורר במקום שתפקידו הירושלמי חל עליו במלואו ובין אם הוא מתגורר במקום אחר שתפקידו הירושלמי איננו חל בו במלואו, אך הוא נתן להשפעה ממשית של שיטת המשפט הישראלית". (ר/ ע"מ 09/2912 חתוב"צ נ.א.ר.).

ואכן, בתי המשפט הצבאים חילו מזו את העקרונות הכלליים של חוק הנוער בנסיבות שונות: 1
 בתי המשפט קבעו כי חקירת ניילה, בניגוד למוגבלות שנקבעו בחוק הנוער בישראל עשויה לחובב 2
 לשחרור נאשם קטן ממעצר, למורות ש מגבלות אלה עדין לא נכללו בדין האזרע (עמ' 2763/09 3
 עלאת נ' התוב'א, עמ' 09/2912 חניל). כך נקבע גם ביחס לחקירה שלא על ידי חוק נוער (ענין 4
 עלאת לעיל). 5

גם המחוקק באזרע לא קפא על שמריו ובחודש ספטמבר 2009, חורה על הקמת בתי המשפט 6
 הצבאים לנוער באזרע. החקיקה לא כללת, תחילה, התייחסות מיוחדת לאופן חקירותם של 7
 קטנים, אלא עסקה בהליך החעמדה לדין והשיפוט בלבד, כמו גם חיבת החזוקות של קטנים 8
 בمعצר בפרד מבוגרים. 9

בחודש נובמבר 2011, תוקן הצו בדבר הוראות בטחו פעם נוספת, בתיקון זה הושווה גיל הקטינות 10
 באזרע לגיל הקטינות בישראל, נקבעו הוראות מיוחדות הנוגעות להתיישנות בעניינים של קטנים 11
 וחוקקו הוראות הנוגעות לחקירה קטנים: 12

בטעין 136-ג לצו, חוטלה חובה על רשותה החקיריה להודיע בתקדים האפשר לחזרתו של קטן 13
 על דבר חקירותו. כמו כן נקבע חובה להודיע לפחות, בטרם חקירותו "בלשון המובנת לו, בהתחשב 14
 בגילו ובמידת בוגרותו, על זכותו להיוועץ בעורך דין ביחידות, נוסף על חבותיו לפי כל דין ככל 15
 התקין בהיותו חזות". וכן להודיע לטיגור אשר התקין מסר את פרטיו על חקירותו. 16

נקודות חורמים בחקירה

עיננו הוראות, כי גם כו, לאחר תיקון לצו, לא חולה באזרע חובה לנוכחות הורים בחקירה 18
 התקין והמחוקק הספק בחתימת חובה על רשותה החקיריה להודיע למשפחה של הנאשם על דבר 19
 חקירותו בתקדים האפשרי. אם מכאן ניתן להסיק שכשר קטן פלסטיני נחקרים במשטרת 20
 ישראל, פטורים וחוקרים מלאאפשר נוכחות של הורי התקין בחקירה? אני סבורת כי חותובה 21
 לשאלת זו אינה חד משמעית וכי על החוקרים, מוטלת חובה להנוג בଘיניות ובסביבות בהתחשב 22
 בסביבות העניין הקונקרטיות. בע"פ 4211/91 דן בית המשפט העליון בשאלת, האם הכללים בהם 23
 מחייבת המשטרת ביצוע האזנות סתר בישראל, חלים גם באזרע. אף כי בית המשפט קבע שם 24
 שההתשובה לשאלת היא שלילית, הוא מוטיף כי: 25

"עת זאת, ניתנת בית המשפט המחויזי - שעלה-פה האזרע מבחינת האזנת שטר הווא שטה 26
 הפקר, שבו המשטרת משוחררת מהגבלה כלשהי - אינה יכולה להתקבל. ככל רשות 27
 מינהלית, המשטרת מוגבלת בהפעלת שיקול דעתה על-ידי ההלכות הכלליות של המשפט 28
 המינימלי. עליה לפעול בסוגות סמכותה החוקית. עליה לשקל את כל השיקולים 29
 הרלוונטיים להשגת תכליות החוק שמכוחו היא פועלת ולהימנע משקל שיקולים זרים. 30
 עליה להפעיל את שיקול דעתה בשוויוניות ולהימנע מהפליה. עליה לנוהג בהגינות 31
 וביוושר. עליה לפעול על-פי סטנדרט התנהגות ומצוי במיתחם הסבירות. סטנדרט זה 32
 משקף את האיזון הרואוי בין השיקולים הרלוונטיים השונים. ככלים אלה חלים גם 33
 כאשר המשטרת פועלת מחוץ לתחומי מדינת ישראל.... המשקנה היא כי אף שהחוק אינו 34
 חל על השטחים, הרי שהמשטרת - ברשות מינהלית ישראלית - חייבות להיות מחדכת 35

- בפועלתה מוחז לגבולות ישראל על-פי אמות המידה העקרוניות שנקבעו בחוק, ומוגלמות
1 איזון בין הזכות לפרטיות לבין השמירה על שלום הציבור...".
2
- 3 אני סבורה כי הדברים יפים גם לעניין חובהה של המשטרה בחקירה נוער. אמנס חוקרת נוער
4 בעירה שבית משפט צבאי מוסמך לדון בה, היא חקירה הנערכת על פי מערכת דין שונה
5 מערכת הדיינים הישראלית, (רי לדוגמא השוני בתקופות המאוחר). עם זאת, עקרונות חלליות
6 המחייבים כל רשות מנהלית הגונה, ובכללן העיקרונות של טובת וחקיטין, אשר מדינת ישראל הביעה
7 דעתה, בהצטראפה לאמנה הבין-לאומית בדבר זכויות הילד, כי הוא עקרון מנהה, צריכים להנחות
8 את המשטרה בפועלותיה גם בחקירה אלו.
9
- 9 זאת ועוד, יש לזכור, כי אחד הרצינ经营者 בקביעות החובה לנוכחות חורים בחקירה, הוא צמצום
10 החלץ בו נתנו הקטין בחקירה ובפועל יוצא, הקטנת החשש מפני חזאות שווה. רצינול זה צריך
11 להנחות את רשות החקירה בכל מקרה.
12 על כך ניתן אף לחושף כי סעיף 3 לחוק להארכות תוקפו של תקנות - שעט - חירום קורע כי
13 "טמכוות שהעניקה לשוטר וחובה שתוטלה עליו לפי כל דין יחולו, בשינויים המחייבים, גם לגבי
14 עבירה שבית משפט בישראל מוסמך לדון בה לפי תקנה 2 ולגבי עבירה שבית-משפט צבאי
15 מוסמך לדון בה". גם לפי סעיף זה ניתן ללמוד כי החבות החלות על שוטרי משטרת ישראל לפי
16 דין הישראלי,חולות עליהם גם בחקירה שעשויה להביא להעמדת דין באזרז וזה בתווך בשינויים
17 המחייבים מהקייקת האזרז ומהתנאים הייחודיים באזרז.
18
- 18 مكان,سلطעמי, על המשטרה לנחות ולקיים את חובת נוכחות החורים בחקירה, גם כאשר מדובר
19 בקטין פלסטיני תושב האזרז, כל עוד תנאי האזרז הייחודיים מאפשרים זאת. אין דעתך כදעת
20 החוקר עווידה, לפחות נוכחות חורים באזרז דבר ש"כמעט איינו בר קיימא". הוצגו בפניי לא
21 פעוטות של חקירות קטיניות שבוצעו באזרז מתוך נחיתת חורים בחקירה, או לפחות ניתנה לקטין
22 אפשרות להיוועץ בהורי לפני פני החקירה. יש לזכור, כי גם על פי החוק הישראלי, קטן משטרת
23 מוסמך לחזור קטין שלא בנסיבות חרוזו גמבע בזהריה לא מגע לחקירה בתוך זמן סביר, או
24 שקיים קושי לאתרו, או בנסיבות בהם ישנו חשש לסייע או שיבוש של החקירה או על חקירותם
25 או מערכות של חזותים נוספים, או של טיפול מניעות עכירות נוספות. חריגת אלו נותנים רקzeitig
26 המשטרה שיקול דעת נרחב ביותר לחזור את הקטין גם שלא בנסיבות חרויו ובלבד שהפעיל
27 שיקול דעתו באופן סביר והגון.
28
- 28 בענייננו אנו, לא נעשה ממש אמיתי לבדוק את האפשרות של נוכחות החורים בחקירה. יחד עם
29 זאת, חנasm נוצר בbijתו בידעית חרויו. טנגרו ידע על דבר החקירה, אך שניתנו להניא שאמ
30 החורים ידעו על כן. בנוסף, כפי שהעיד קצין החקירה עד יצחק שליה, סביר מאוד להניא כי גם
31 לו היו החורים מגיעים לחקירה, הוא לא היה מתיר את נוכחותם במהלך החקירה. לטעמי, אין
32 מדובר בדברים שנאמרו בעלמא. הנעם נחקר במסגרת פרישה רבת מעורבים, כאשר היה ידוע
33 לנורמי החקירה כי חלק מהחוודים הנם שכנים וקרובי משפחה של הנעם, חלקים בגירים.
34 במקרה כזה, לא ניתן לומר כי החקירה שלא בנסיבות חרויים, מחייבת לטיכול או שיבוש חקירות או
35 מערכות של חזותים נוספים, הייתה בלתי סבירה. מכאן שבנסיבות המקרה הקונקרטיות, לא
36 מצאתי כי החקירה הקטין לא נוכחות חרוי מחייבת גם הירוד לשורשו של עניין.
37
- 38 מניעת המפגש עם הסגנו
39

- בעניינו, לא הייתה מחלוקת, כי החוקרים ידעו שטגورو של הנאים בדרךו לוחנות המשטרה ובחרו להתחילה בחקירה בכל זאת. לטעמי, ככל ראייה, כי כהמודיבר בנאש קtiny, cabin 14, אשר נמצא בחקירה ללא נוכחות הוריו, ימתינו החוקרים זמן סביר לבואו של הסגור. יחד עם זאת, קשה לומר שהחלה ולא לחמתין, בנסיבות בחן התאשם נתון במעבר כבר מחלילה וממתין לתחילת חקירותו בוחנות המשטרה והסגור הודיע החוקרים כי עליו "לטפס" מונית ולהגיע מטל אבב היא החלטה בה בלתי סבירה והגונה שיש בה כדי לפגוע באופן אנוש בחוגנות החקירה. בהקשר זה אזכיר גם כי לנאים נאמר כי זכותו לפגוע בסגנו ומאוחר יותר אף נאמר לו כי סגנו בדרך והנאים לא בקש בשום שלב למש זכות זו, אם כי לעובזה זו אני נוטנת משקל מוגבל בהתחשב בכךו של הנאים וכפועל יוצא את היכולת לחבין את המשמעות המשפטית של הדברים. באשר למניעת המפגש, חרי שמדובר שהחקירה הchallenge והתברור כי הנאים מוסר מידע רב עדן אודות מעורבים רבים נוספים, הרי שלא ניתן לומר על ההחלטה למנוע את המפגש עם הסגור ממש מספר שעות, כי היא החלטה בלתי סבירה בכלל.
- עיפוי הנאים
- באשר לעיפויות של הנאים, כבר ציינתי כי התרשותי שלא זובר בעיפויות אשר לא אפשרה קיום חקירה עניינית. חשוב לציין, כי לא ניתן לשולב את האפשרות, כי במקרה אחר, בו התרשותו של בית המשפט מקלט החקירה הינה פחות מובהקת, היה מקום קבוע כי חקירת חדש שנעיצר בלילה, מבלי שניתנה לו שhort לטרט תחילת החקירה, פוגעת באופן ממש בחוגנות החקירה ובנסיבות מסוימות אף ניתן לומר כי יש בה כדי להטיל ספק בחופשיות חרצון של הנאים בחקירותו.
- בשנים האחרונות, מאז קבע בית המשפט הצבאי לעורירים בע"מ 2912 חניל, כי ככל אין לחזור קטינים בלילה, ניתן לראות כי התופעה של חקירותليلת של קטינים הוצטמצמה באופן משמעותי. בדף, ניתן לחזור בתופעה בה קטינים שנעצרו בלילה, מובאים לחקירה בבורק מבלי שניתנת להם שhort לעור לחקירותם. על כך כבר עמדה חברות השופטות אדר, בהחלטה בעניין שחררו של הנאים מעוצר, מיום 31/1/2011: "בשלצמי, אני סבורת שהוגם שהחקירת לילה, הפיה שהיתה באזתו מקרה, ומיזה התפעעה שעשויה להיות בשיקול דעתו של נחקר בזאת, עולה על הפגיעה שעשויה להיות בשיקול דעתו של מי שנעצר בשעות לילה, לא נחקר משענות, אך מוחזק בתנאים בהם אינו ישן ונתק, ומובה לחקירה בשעות בוקר, ללא מנוחות בלשחיה".
- דעתך כදעת חברות. ככל, יש לאפשר לקטין שנעצר בלילה מנוחה לפני חקירותו ובמקרים המתאימים יש לעזר את החקירה ולאפשר לנאים לנוח, במידה והוא מתלוון על עיפויות. אני מודעת לך כי תחנות המשטרה אין תמיד ערכות לוגיטית לאפשרות של הלנת עצור קטין, אולם לטעמי יש למצוא פתרון לבעה לוגיטית זו, על מנת לחבitchן את טובת הקטינים וחוץ את אי-כונות החקירה.
- למען הסר ספק: כל אחת מהנסיבות שנסקרו לעיל: חקירה ללא נוכחות הורים, אי המנוחה לסגנו, למניעת מפגש ועיפוי נאים, היינה יכולה בנסיבות מסוימות, כל אחת בפני עצמה ובוחדי שבצחבורותן, להביא למסקנה כי הוגנות החקירה נפעה באופן ממשוני היורד לשורשו של עניין. במקרים קיצוניים המשקנה אף עשויה להיות כי אמרה שנגנחה בנסיבות אלו לא ניתנה

1 מרצון טוב וחופשי של הנחקר. כאמור, בנסיבות ה konkretiyot הייחודיות של ומקורה לא מצאתי
2 כי כך הוא מדובר.
3

4 אי הסברת זכות השתקה

5
6 גם של ממש בחוגנות החקירה, אני מוצאת באי הטברת זכות השתקה באופן מפורש לאנשים.
7 כאמור, החוקר מודיעני מצא לנכון להקריא שלוש פעמים לאנשים את זכויותיו כפי שלא מפורטו
8 בנוסח החזרה שעל גבי האמירה המשטרתית. בכל פעם שכח להסביר לנאים כי זכותו שלא לומר
9 דבר בחקירותנו. החוקר מודיעני העיד בפני בית המשפט בביטחון רב, כי מסביר זכות זו לאנשים.
10 לאחר שעומת עם העובדה כי לא עשה כן, טען כי הדבר נעשו בתום לב וכי הוא בטוח שהנאות
11 בין זכות זו חיטב. לטעמי, גם אם מדובר בעותות "טכנית" של החוקר, הרי שמדובר במקרה מהותי,
12 שבושים אופן לא יכול להיחשב כפוגם "טכני". העובדה כי פעם אחר פעם, הזכות המהותית שלא
13 לומר דבר בחקירה, נשחת על ידי החוקר, חרף העובדה שהוא טורח להקריא את יתר הזכויות
14 מנוסח החזרה ובذ גבד אומר לנאים שוב ושוב כי עליו לומר את האמת, עשויה ליצור בפני
15 הנאשם עצג שוא, לפיו ואפשרות היחידה שלו היא למסור מידע בחקירה. העובדה שלנאים
16 ניתנה הזדמנויות לקרה את נוסח החזרה היא עובדה חשובה, אולם אין בה די כדי להתגבר על
17 החשש למיצג שוא בנסיבות בהן מדובר בעור בಗילו של הנאות, אשר גם לאזכה לקבל יעוץ
18 משפט או יעוץ מהורי, ופיגישתו עם טנגור נמנעה משך שעות רבות. חובת החוקר לידע את
19 התנאים בדבר זכויותיו באופן ברור ומפורש התואם את גילו ורמת גרוותו של הנאות היא חובה
20 מוחלטת, הנזורת הן ממילויו המפורש של חוק חונער הירושאי והן מחובת ההגינות הכללית
21 עליה עמדותי קודםلقן. חובה זו הופרה במפורש בעניינו של חנאים.
22

23 משקענו כי החוקרים פעלו בניגוד לדין, בכך שייצרו, במידע או שלא במידע, סיטואציה שעשויה
24 ליוצר עצג שוא כלפי הנאות בדבר זכות השתקה, שומה לעליון לבדוק האם עובדה זו צריכה
25 לחביא לפසולות אמרתו של חנאים על פי כלל הפשילה שנקבע בחלהת ישכרוב, קרי: אופיה
26 וחומרתה של אי חוקיות שהיונה כרוכה בהשגת הראייה; מידת הרושפה של אמצעי החקירה
27 חפסול על הראייה שחשגה; ושאלת הנק מול התועלות החברתיים הכרוכים בפשילתה.
28

29 אופיה וחומרתה של אי חוקיות

30 כאמור, לטעמי מדובר במקרה חמור. אין לחכבר מילים אודות חשיבותה ומרכזיותה של זכות
31 השתקה בשיטתנו המשפטי. עמד על כך בית המשפט העליון ברעפ 4142/04 איתי מילשטיין נ'
32 התובע הצבאי הראשי:
33

34 "עיננו הרואות. חזקת החפות זכות השתקה הן מתחדים עליהם שעוני דיני העונשין
35 שלנו. הן אף מתוות חלק בלתי נפרד מזכותו של נאים להלין הוגן (ראו ע"פ 5121/98
36 ישכרוב נ' התובע הצבאי הראשי, טرس פורסט, מיום 4.5.2006, בפסקה 66; ע"פ
37 4596/05 רוזנשטיין נ' מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי בבאר שבע, טרס פורסט, מיום 30.11.2005, בפסקה 53; בג"ץ
38 11339/05 מדינת ישראל נ' בית המשפט המחוזי בבאר שבע, טרס פורסט, מיום 8.10.03, בפסקה 24). הן קשורות במישרין לעקרונות של הוגנות צדק וחירות (בג"ץ
39 6972/96

הטענה למען איכוח השלטון נ' היישע המשפטי, פ"ד נא(2) 757, 783). הן מבטאות את ההכרה בפער הכוחות האדריר שבין המדינה - בכוונה כתובע - לבין הנאים העומדים לדין. הוא מטלות על המדינה את חנוך את הפגעה בזכויות-היסוד הנגרמת בתוכאה מהרשעות וענישתם של נאשימים. הן מקטינות את הסיכון לטיעות שהרשעת אדם חף. משכך, אף יש הרואים בכך זמויות חוקיות הנוגרות לחוק יסוד: פבוז האדם וחירותו"

משכך על רשות החקירה לפעול בהגינות על מנת להבטיח כי הנאשם מודע לזכותו זו הלכה למעשה. החובה חמוטלת על ורשות גברת ככל שקיים חשש כי מזכיר בטאש אשר זקוק להזדרכה וחסבר מיוחד, כגון קטין שנחקר ללא נוכחות חוריו ולא היעוצות עם סגנו.

יחד עם האמור, במידע, כלל הפסילה שנקבע בהלכת ישכרוב חינו כלל יחסיו וכפי שנקבע שם :

"אל מול זמות השתייקת של החוזה והנאשם, הזכות להיוועץ בעורך-דין והזכות להליך הוגן עומדים אינטראסים ציבוריים חשובים, כגון הלחימה בפשע, הגנה על בטחון המדינה ושלום הציבור, חשיפת האמת, וכן הצורך להגן על זכויותיו של קורבן העבירה שנפגע בעקבות המעשה הפלילי. לפיכך, נדרש מלאכות איזון עדינה ומורכבות בין מגוון זכויות, ערבים ואינטראסים מתחדים, בהתאם לערכי שיטותנו המשפטית ולפי גדריה של פיסקת הגבלה".

ובהמשך :

"ראיה שהושגה שלא בדין תיפסל רק אם נוכה בית-המשפט לדעת כי קבלתה במשפט תוביל למגעה שמעוניית, שלא לתקילת ראייה ובמידה שעה על הנדיש בזכות להליך פלילי חזון. ישומה של נסחota האיזון האמוריה יעשה על-פי שיקול- דעתו של בית- המשפט, בהתחשב בנטיותיו הייחודיות של המקורה הבא בפניו."

מידת ההשפעה של אמצעי החקירה חפסול על הרואיה שחושנה

על פי חקריטריונים שהתוותה כבוד הנשייה בינויו בהלכת ישכרוב:

"יש לבחון שתי שאלות הכרוכות זו זו: ראשית, באיזו מידת אי החקיקות שהוועטה ברוכח בהשגת ראייה, עשויה להשפיע על מהימנותה ועל ערכה התוכחתי של הראייה. בנסיבות בהן מוצע רוחש לאמיניות הדאית, נחלש המתח שבין ערך חשיפת האמת לבין ההגנה על היגנות ההליך וטוהריו, באופן שעשוי לתמוך בפסקת הראייה. שנית, יש לבחון האם קיומה של ראייה הינו עצמאי ונפרד מאי החקיקות שהוועטה ברוכח בהשגתה. בנסיבות בהן התשובה לשאלת זו חיובית, אין באמצעות החקירה הבלתי בשritis כדי להשפיע על תוכן הראייה, והדבר עשויה להיות שיקול بعد קבלתה במשפט".

החולת מבחןם אלו בענייננו מטילים את הcpf כנגד פסילת האמרה. אכן, הודהת נאם הינה ראייה המושפעת באופן ישיר מאופן ניהול החקירה, להבדיל מראייה חפצית שיש לה קיום עצמאי. יחד עם זאת, בנסיבות המקורה הקונקרטי, קשה לומר שאই החקיקות באי הסברות זכות השותיקה, מעוררת חשש לאמיניות החוזאה. כבר תיארתי בהרחבה את מהלך החקירה, ממנה מתקבל

1 הרושט כי מדובר בנאים אשר בחור לדבר בחופץ לב. בית המשפט אmons איזו יכול לבחוץ כלויות
 2 ולב, ולומר מה היה הנאים בוחר לעשות אילו הוסברות לו זכות השתקה כנדרש. יחד עם זאת, זו
 3 ההתרומות אשר קיבל בית המשפט מצפיה בנסיבות החקירה והנאים עצמו, בחור שלא להעיד
 4 ולא להסביר הסבר שיש בו כדי לכרסם בהתרומות חז. זאת ועוד, כאמור לעיל, העובדה
 5 שהנאים בחור לחזור ולאשר את דבריו כולם, אף להוציא עליהם, לאחר שכבר נועז עם סגנו יש
 6 בה כדי לכיסם כרsuma ניכר בחשופת אי החוקיות על תוקן האמרה.

7 שאלת חנוך מול התועלת החברתיים חרכוכים בפסקתה של החודאה

8 מבחן זה הינו למעשה המkos בז בית המשפט נדרש לעשות את האיזון ולהחליט האם קבלתה של
 9 חוותה הנאים בנסיבות המקרה הקונקרטי תוביל לפגיעה ממשמעותית, שלא לתכליות רואיה
 10 ובמידה שעולה על הנדרש בזכותו להליך פלילי הוקן.

11 כאמור, הפגם שנפל בחקירתו של הנאים הינו פגם חמוץ. מאייך הגעתו למסקנה כי לפגט זה לא
 12 הייתה השפעה ממשית על אופן מטרות הودאותו של הנאים. מכאן לשטעמי, הפגיעה בזכותו של
 13 הנאים במקרה הקונקרטי, לא הביאה לפגיעה במידה העולה על הנדרש בזכותו להליך פלילי הוגן,
 14 עד כדי פסילת הודהתו של הנאים וכפועל יוצא, פגעה בחשיפת האמת העובדתית ובאניטרס
 15 הציבורי של חיימה בערינותו.

16 אשר על כן, החלטתי לקבל את אמרתו של הנאים כראיה במשפטו.

17 בשולי הדברים עיר, כי אmons במקרה הקונקרטי בשל הנסיבות המיעילות שפורטו לעיל,
 18 החלטתי שלא לפסול את האמרה, אולם כאמור לעיל, התנהלות גורמי החקירה בעניינו של הנאים
 19 לא הייתה נקייה מפגמים. פגמים אלו עשויים בהחלטה להביא לפסילת אמרות נחקרים בנסיבות
 20 מסוימות. התביעה ח�אית מבקשת להעביר החלטתי זו למורות האמון על חקירות נועז
 21 באזרע, על מנת שגם ילמדו, יפיקו לקחים וידאו לתקן חדרוש תיקון.
 22

23 **24 ניתן והודיע חיומ, 12/01/09, בלשכה.**